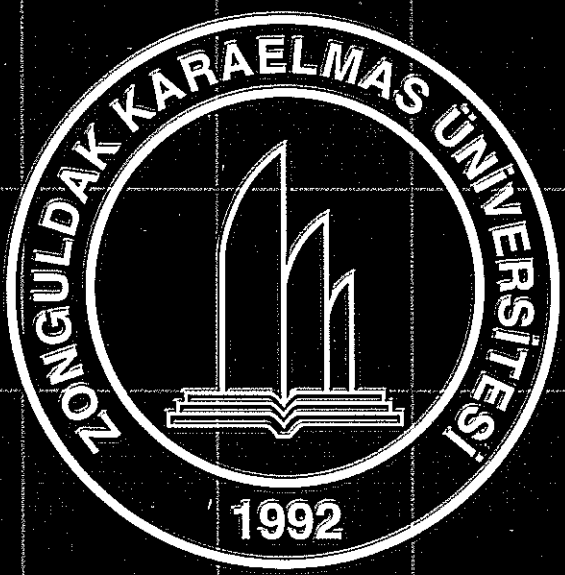
ISSN: 1303-9245

ZONGULDAK KARAELMAS ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER DERGİSİ

Cilt: 3 Sayı: 5 2007

ZONGULDAK KARAELMAS ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER DERGİSİ

Sahibi

Prof.Dr. Bektaş AÇIKGÖZ

Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Rektörü

Editör

Prof.Dr. Güven MURAT

Zonguldak Karaelmas Üniversitesi

İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı

Editör Yardımcıları

Yrd.Doç.Dr. Şevket TÜYLÜOĞLU

Yrd.Doç. Dr. Yasemin KÖSE

Yrd.Doç.Dr. Lütfiye GÖKTAŞ KAYA

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Yrd.Doç.Dr. Şevket TÜYLÜOĞLU

Danışma Kurulu

Prof.Dr. Öznur YÜKSEL	Çankaya Üniversitesi İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Güneri AKALIN	Hacettepe Üniversitesi İİBF Maliye Bölümü.
Prof.Dr. M. Merih PAYA	İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi İktisat Bölümü
Prof.Dr. Ercan UYGUR	Anakara Üniversitesi SBF İktisat Bölümü
Prof.Dr. Seçil KARAL AKGÜN	Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü
Prof.Dr. Fitnat KAPTAN	Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Fen Bilgisi Eğitimi Bölümü

Yayın Kurulu

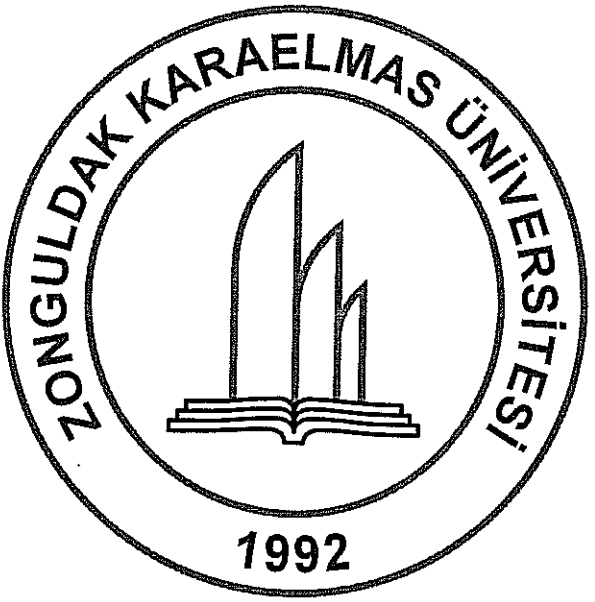
Prof.Dr. Güven MURAT
Doç.Dr. Muhlis BAĞDİGEN
Doç.Dr. Zekai GÜNER
Yrd.Doç.Dr. Şevket TÜYLÜOĞLU
Yrd.Doç.Dr. Nurettin ÖZTÜRK
Yrd.Doç.Dr. Ahmet BEŞKAYA
Yrd.Doç.Dr. M. Erdem ÖZGÜR
Yrd.Doç.Dr. Ahmet ÇAKMAK
Doç.Dr. Turhan KORKMAZ
Doç.Dr. Salih BARIŞIK
Doç.Dr. Hasan VERGİL
Yrd.Doç. Dr. Ali Sait ALBAYRAK
Yrd.Doç.Dr. Yasemin KÖSE
Yrd.Doç.Dr. Erdal ABDÜLHAKİMOĞULLARI
Yrd.Doç.Dr. Ömer SAY
Yrd.Doç.Dr. Lütfiye GÖKTAŞ KAYA

Dergi Sekreteryası

Arş.Grv. Öznur YAVAN
Arş.Grv. Elif BİRKAN
Arş.Grv. Evrim ERDOĞAN
Arş.Grv. Serhan GÜRKAN

Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi yılda iki kez yayınlanan hakemli bir dergidir.

ISSN: 1303–9245

ZONGULDAK KARAELMAS ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER DERGİSİ

Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi
Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası makale veri tabanında indekslenmektedir.

Cilt 3, Sayı 5, 2007

BU SAYININ HAKEMLERİ

Prof.Dr. Abdülkadir ÖZCAN	Mimar Sinan Üniversitesi	Fen-Ede. Fak. Tarih Bölümü
Prof.Dr. Adem ÇABUK	Balıkesir Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Ahmet H. İSLAMOĞLU	Kocaeli Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Ali AKDEMİR	Çanakkale 18 Mart Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Ali KARTAL	Anadolu Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Ergun İLTER	Abant İzzet Baysal Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Erhan YILDIRIM	Çukurova Üniversitesi	İİBF İktisat Bölümü
Prof.Dr. Ersan BOCUTOĞLU	Karadeniz Teknik Üniversitesi	İİBF İktisat Bölümü
Prof.Dr. Feyzullah EROĞLU	Pamukkale Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Göksel ATAMAN	Marmara Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. H. Rıza AŞIKOĞLU	Afyon Kocatepe Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Halil ÇİVİ	İnönü Üniversitesi	İİBF İktisat Bölümü
Prof.Dr. Hasan İBİCİOĞLU	Süleyman Demirel Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Hasan ÖZYURT	Karadeniz Teknik Üniversitesi	İİBF İktisat Bölümü
Prof.Dr. Hasret ÇOMAK	Kocaeli Üniversitesi	İİBF Uluslar arası İlişkiler Bölümü
Prof.Dr. Hikmet SEÇİM	Akdeniz Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Kemal YILDIRIM	Anadolu Üniversitesi	İİBF İktisat Bölümü
Prof.Dr. Lale Erdem KARABIYIK	Uludağ Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Mehmet ŞAHİN	Anadolu Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Metin TÜRKO	Atatürk Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Osman Metin ÖZTÜRK	Gazi Üniversitesi	İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü
Prof.Dr. Ömer DEMİREL	Cumhuriyet Üniversitesi	Fen-Ede. Fak. Tarih Bölümü
Prof.Dr. Öznur YÜKSEL	Çankaya Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Selami SARGUT	Başkent Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Prof.Dr. Suat ÖKSÜZ	Ege Üniversitesi	İİBF Uluslararası İlişkiler Bölümü
Prof.Dr. Zeyyat SABUNCUOĞLU	Uludağ Üniversitesi	İİBF İşletme Bölümü
Doç.Dr. Hasan VERGİL	Zonguldak Karaelmas Üniversitesi	İİBF İktisat Bölümü

İÇİNDEKİLER

		Sayfa
1	Yöneticilerin Örgüt Kültürü Algılamalarına İlişkin Bir Analiz: Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Örneği	
	Prof.Dr. Güven MURAT ve Arş.Gör. Banu AÇIKGÖZ	1-20
2	Ürün Özelliklerinin Seçimi: Yüksek Teknoloji Ürün Pazarında Tüketici İhtiyaçları ve Üretici Kalite Geliştirme Harcamalarının Eşzamanlı Optimizasyonu	
	Prof.Dr. Oya ERDİL ve Dr. Mevlüt BAYDAR	21-35
3	Türk Emeklilik Fonlarının Performans Ölçümünde Regresyon Analizinin Kullanılması	
	Doç.Dr. Turhan KORKMAZ ve Öğr.Gör. Hasan UYGURTÜRK	37-52
4	Yenilikçi Özelliklerin, Kurumsal Kaynak Planlaması Uygulama Başarısına ve Algılanan Organizasyonel Performans Üzerine Etkisi	
	Doç.Dr. Gökhan ÖZER ve Öğr.Gör. Dr. Yaşar AKÇA	53-70
5	Türkiye'de Kayıtdışı Ekonomi ve Büyüme İlişkisi	
	Doç.Dr. Gülsüm AKALIN ve Öğr.Gör. Ferdi KESİKOĞLU	71-87
6	Türkiye'de Seçim Ekonomisi Uygulamalarının Geleneksel Oportünist Seçim Çevrimleri Açısından Değerlendirilmesi	
	Doç.Dr. Gülsüm AKALIN ve Dr. Kemal ERKİŞİ	89-116
7	KİT'lerde Özelleştirme Sonrası Yeniden Yapılanma: Çaycuma SEKA Örnek Uygulaması	
	Yrd.Doç.Dr. Halil YILDIRIM ve Arş.Gör. Öznur YAVAN	117-138
8	Ereğli Kömür Havzasında Bahriye Nezareti Döneminde Madenler ve Madenciler (1865-1908)	
	Yrd.Doç.Dr. Ahmet ÖĞRETEN	139-178
9	Ankara İlinde Savunma Sanayiinde Çalışan Orta Kademe Yöneticilerin Liderlik Bileşenlerini Algılamaları: Analitik Hiyerarşi Süreci (AHS) ile Bir Çalışma	
	Dr. Yekta SOYLU, Yrd.Doç.Dr. Akif TABAK ve Mustafa POLAT	179-191
10	The Northern Iraq: 1990-2000	
	Dr. İdris DEMİR	193-207
11	Tersine Mortgage ve Tersine Mortgage Piyasasında Risk Yönetimi	
	Hasan ABDİOĞLU	209-225

ZKÜ Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 3, Sayı 5, 2007, ss. 139–178.

EREĞLİ KÖMÜR HAVZASINDA BAHRİYE NEZARETİ DÖNEMİNDE MADENLER VE MADENCİLER (1865-1908)

Yrd.Doç.Dr. Ahmet ÖĞRETEN
Kastamonu Üniversitesi
Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü
aogreten@yahoo.com

ÖZET

Ereğli Kömür Madenleri Türkiyenin tek maden kömürü alanı olması bakımından önemlidir. Ereğli Madenleri, Kömür madenciliği alanında kaydedilmiş ilk ve köklü deneyimlerin yaşandığı bir madencilik sahasıdır. Burada uygulanan idari ve işletme yöntemine Osmanlı Türk madenciliğinin bundan önceki dönemlerinde rastlanmamaktadır. Bu çalışma, geçmişin madencilik deneyimlerinin gün yüzüne çıkarılmasına yardımcı olacak bir çalışmadır. Ayrıca bu çalışma ile bilhassa Zonguldak ve çevresinde hemen herkesin sahip olduğu "Havza'da kömürün Osmanlı döneminde Uzun Mehmet tarafından bulunduğu, Fransızlar tarafından işletildiği" kanaatine açıklık kazandırılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: *Ereğli Kömür Madenleri, Maden, Madenci.*

MINES AND MINING IN EREĞLI COAL BASIN AT THE PERIOD OF MINISTER OF NAVY

ABSTRACT

Ereğli Coal Mines, as being the only mining zone, is important for Turkey. In the field of coal mining, Ereğli Mines are the mining zone where first recorded and rooted experiences were come true. Throughout the Ottoman Turk mining, administrative and business method applied in this mining zone has not been encountered before. This study will help to bring out the past mining experiences and aims to clear the opinion, as everyone in Zonguldak and the region beliefs, that the coal in the region had been found by Tall Mehmet for the first time and run by French during the period of the Ottoman Empire.

Keywords: *Ereğli Coal Mines, Mine, Mining.*

1. GİRİŞ

Ereğli Madenlerinde 1836 yılında Avusturya'dan getirilen Hırvat asıllı madencilerle başlayan kömür çıkarma çalışmaları, 1841 yılından itibaren Osmanlı devlet adamlarının oluşturduğu bir kumpanyaya havale edilmiştir (Öğreten, 2006b: 297-308). Kumpanyanın faaliyeti 1861 yılına kadar sürmüştür. Kumpanyadan geri alınan madenler, bu tarihte madenlerin bağlı bulunduğu Hazine-i Hassa tarafından işletilmeye başlandı. Madenler, 1865 yılından itibaren Hazine-i Hassa adına idare edilmek ve işletilmek üzere Bahriye Nezaretine devredildi ve bu nezaretin Tersane-i Âmire birimi tarafından işletilmeye başlandı. Bahriye Nezaretinin idaresi 1908 yılına kadar sürmüştür. Söz konu edilen bu dönemlerde ve hatta bundan sonraki dönemlerde kömür madeninin yeraltından çıkarılması belirli şartlarla, müteahhit diye de tabir edilen taşeron madencilere yaptırılmıştır[1].

Çalışma yapılırken Osmanlı Arşivleri, Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Eğitim Dairesi Arşivi ve Maden İdaresinin ilgili birimleri tarafından tutulan ve Zonguldak Karaelmas Üniversitesinde bulunan Ereğli Kömür Madenleriyle ilgili defterler ile diğer araştırma eserlerinden istifade edilmiştir. Çalışmanın temel kaynağı, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi'nde bulunan ve Bahriye Nezareti idaresi döneminin sonlarında Ereğli Kömür Madeni İdaresi tarafından tutulan bir *Vukuat Defteri*'dir. Bu defter, havzada faaliyet gösteren ocaklar ile madencileri kısmen ortaya koyan kayıtları içermektedir. 1874-1909 tarihleri arasına ait kısmi bilgileri içeren bu defter kayıtlarında işaret edilen ve madencilik faaliyetlerinin daha geniş kapsamlı kaydedildiği *"Defter-i atik"*e rastlanamamıştır[2].

Bu çalışmada, başlangıçtan itibaren Ereğli Kömür Havzası'nda meydana gelen gelişmeler özetle verilirken, 1865 yılından 1908 yılına kadar devam eden Bahriye Nezareti idaresi zamanında madencilikle uğraşmış madenciler, bu madencilerin açtıkları ve işlettikleri maden ocakları tespit edilmiş ve yazı ekinde bir liste halinde verilmiştir.

2. EREĞLİ KÖMÜR MADENLERİNİN İDARESİ VE İŞLETİLMESİ

Ereğli Kömür Madenleri, Ereğli ile Amasra arasında Karadeniz sahili boyunca mevcut maden kömürü alanlarından ibarettir[3]. İlk üretimin gerçekleştirilmesinden sonra madenler işletilmek üzere, Ereğli Kömür Madenleri Kumpanyasına verilmiştir. Kumpanyanın 5 Aralık 1842-30 Aralık 1845 tarihleri arasını kapsayan muhasebe kayırlarında bu dönem, madenlerin Darphane-i Âmireye naklinden önceki dönem olarak gösterilmektedir. Bundan sonra madenler, 15 Haziran 1847'de kurulan Hazine-i Hassaya bağlanmıştır. Bu bağlanmanın kesin tarihi belirlenememiştir. Ancak 22 Ocak 1850 tarihine kadar Darphane-i Âmire idaresinde gösterilen madenler, 6 Eylül 1850'de Hazine-i Hassa idaresinde gösterilmektedir. Bu iki tarih arasındaki yaklaşık yedi aylık süre içinde madenlerin idaresi Darphane-i

[1] "Müteahhit" deyimi için bkz. (Anıl ve Merey, 1942a: 10; Pakcan ve Akın, 1949: 369; Fındıkgil, 1966: 30).

[2] Bu defterin, kurumun kâğıt fabrikalarına gönderilen evrakı arasında olduğu düşünülmektedir.

[3] Söz konusu kömür madeni alanları Ek 2'deki haritada gösterilmektedir.

Âmireden Hazine-i Hassaya geçmiştir[4] (BOA, *HHD*, nr. 791, v. 38a-39b). Ereğli madenleri, biri üretim, diğeri dağıtım olmak üzere iki müdürlükle idare edilmiştir. Başlangıçtan itibaren idari organ olarak Ereğli'de Ereğli Maden-i Hümâyun Müdürlüğü, İstanbul'da görev yapan ve gelen kömürün depolama, satış ve dağıtım işlerini yapan bir müdürlük oluşturulmuştur (Öğreten, 2006a: 145-146).

Ereğli Kömür Madenlerinde ilk üretim, 1836 yılında, Osmanlı Devletinin Viyana'da görev yapan büyükelçisi Ahmet Fethi Paşa aracılığıyla Avusturya'dan getirtilen Hırvat asıllı madenciler çalıştırılarak Darphane-i Âmire idaresice gerçekleştirilmiştir. Üç yıldan fazla süren ilk üretim çalışmalarından sonra madenler işletilmek üzere, içlerinde Viyana büyükelçiliği yapmış Ahmet Fethi Paşa'nın da bulunduğu devlet adamları tarafından kurulan altı ortaklı kumpanyaya ihale edilmiştir. Kumpanyaya ait muhasebe kayıtları, kumpanyanın Şubat 1841 tarihinde madenleri devraldığını göstermektedir (Öğreten, 2006a: 142-144). Kumpanya üretim faaliyetlerinde işçi çalıştırmak suretiyle doğrudan rol almamıştır. Üretim, ürettikleri kömürü belirli bir fiyat üzerinden satın almak koşuluyla ilk üretim aşamasında getirilen Avusturyalı Hırvat madencilere yaptırılmıştır. (BOA, MB, nr. 6/91; BOA, HR.MKT, nr. 35/53; BOA, *HHD*, nr. 790, v. 9b-10a). Bu madenciler gruplar halinde organize (tertip) edilmiş, grupların başında bulunan koordinatörlere "Hırvatbaşı" adı verilmiştir. Kumpanya işçi ile olan irtibatı Hırvatbaşılar aracılığı ile sağlamış, muhatap olarak bunları almıştır. Üretilen kömür Hırvatbaşılardan satın alınmış, ödemeler Hırvatbaşılara yapılmıştır. Hatta gerekli hallerde sağlanan avans ödemeleri Hırvatbaşılara yapılmıştır (BOA, *HHD*, nr. 791, v. 99a; BOA, *HHD*, nr. 790, v. 6b; BOA, *HHD*, nr. 252, v. 107a). Böylece Hırvatlar bir nevi taşeronluk misyonu üslenmişlerdir. İlerleyen süreçte Hırvatların yaptığı gibi, kumpanyanın koyduğu şart ve fiyatlarla kömür çıkarmak isteyen herkes, kumpanyanın bilgisi dahilinde kömür ocağı işletmek üzere faaliyete geçmiş ve yeni yeni maden ocakları açılmıştır (BOA, A.DVN.DVE (2), nr. 3/36; Öğreten, 2006a: 143).

İdaresi ve üretim tarzı değişmeyen Ereğli Kömür Madenleri, 1270 (1854) yılından itibaren Padişah vakfına[5] gelir getiren kurumlar arasına alınmış ve her mali yıl için bu vakfa iltizam bedeli[6] adı altında 30.000 kuruş ödenmesi öngörülmüştür (BOA, *HHD*, nr. 804, v. 66a; BOA, HH.EMK. nr. 5/59, 5/60). Ancak bu ödeme, madenlerin Bahriye Nezareti idaresine geçişine kadar sürmüş, bundan sonra ödeme gerçekleşmemiştir (TTK.EDA, EMD. nr. 9: 34-35)[7]. Ayrıca Ereğli Kömür Madenleri, Osmanlıda Batılı anlamda ilk üniversite kabul edilen Darülfünun[8] hesabına gelir getiren bir kaynak olmuştur (BOA, HHD, nr. 254, s. 19). Bu kaynak daha sonraki yıllarda Hicaz Demiryolu gibi önemli bir yatırıma gelir getiren kurumlar arasında yer almıştır (VD. 85: 392; BOA, Y.MTV. nr. 285/169).

---

[4] Osmanlı idaresinde iktisadi işletmelerin el değiştirmesi olağan şartlarda, Nevruz hesabına göre Mart ayı başını mali yıl başı olarak esas alan takvime göre gerçekleşmektedir. Bu değişiklik de muhtemelen böyle olmuştur. Ancak değişikliği teyid eden bir belgeye rastlanamamıştır.

[5] Bu vakıf, günümüzde sosyal yardım vakflarına benzer işleyişi olan bir fon niteliğindedir. Bu vakıftan her kesimden yüzlerce fakir ve muhtaç vatandaş aylık almaktadır. Bkz. (BOA, HH.MH, nr. 426/36).

[6] Devlete ait emlâkı kullanma karşılığı ödenen bedel.

[7] Bahriye Nezaretinin madenleri idaresi sona erdiğinde, Evkâf-ı Hümâyun Nezaretinin hesabına göre birikmiş alacağı, 1281 (1865) mali yılı başından 1324 (1908) mali yılı sonuna kadar toplam 1.275.000 kuruştur. Bu para bundan sonra da ödenmemiştir.

[8] Darülfünun için bkz. (Yılmaz, 2001: 245-260; Sartoğlu, 1986: 79).

1854 yılında Rusya ile başlayan Kırım Savaşı sırasında Osmanlı Devletinin müttefiki olan devletlerin gemilerinin ihtiyacını karşılamak amacıyla Kozlu, Zonguldak ve Üzülmez derelerindeki bazı kaliteli ve verimli ocaklar, İngiliz Hükümeti temsilcileri ile Hazine-i Hassa ve Kumpanya temsilcileri arasında varılan mütabakat sonucu imzalanan anlaşma ile geçici olarak İngiliz idaresine bırakılmıştır (26 Temmuz 1854). Anlaşma gereği müttefik gemileri aldıkları her bir ton kömür için 10 şilin ödeyeceklerdi. Savaş bitiminde bu ocaklar kullanılmayan kömürle birlikte yeniden kumpanyaya bırakılmıştır (BOA, *HHD*, nr. 245. v.4b, 5b-6a; BOA, A.AMD. nr. 64/90; BOA, Hatt-ı Hümayun THR. nr.1253/89.)

19 Muharrem 1278 (27 Temmuz 1861) tarihli sadaret tezkiresinde, Ereğli ve havalisinde bulunan kömür madenlerinin ihale edildiği kumpanyanın madenleri iyi idare edemediği ve ihtiyaç duyulan kömürü çıkaramadığı, Tersanenin[9] ihtiyacı olan kömürün bile Londra gibi başka yerlerden çok daha pahalıya satın alındığı, bu zengin madenleri işletemeyen bir kumpanya elinde bırakmanın doğru olmadığı belirtilerek, kumpanyanın feshi talep edilmiştir (BOA, DUİT, nr.21/2-2). Bu talep doğrultusunda Hazine-i Hassa ve Maliye Nezaretine yazılan 6 Safer 1278 (15 Ağustos 1861) tarihli buyrulduda[10], kumpanyanın vapur işletmesinin bırakılarak maden idaresinin feshi ile, madenlerin idaresinin eskiden olduğu gibi Hazine-i Hassaya havalesi buyrulmaktadır (BOA, A.MKT.NZD, nr. 362/39). Kumpanyanın başarısız duruma düşmesinde en büyük etken, en büyük kömür tüketicisi durumundaki kamu kurumlarının satın aldıkları kömür bedellerini düzenli ve zamanında ödememeleridir. Bu yüzden sermaye sıkıntısına düşen kumpanya, zaman zaman piyasadan yüksek faizlerle borç almak zorunda kalmıştır (Öğreten, 2006a: 151-152). Kumpanyanın devre dışı barakılmasından sonra madenler, Hazine-i Hassa tarafından doğrudan idare edilmeye ve işletilmeye başlanmıştır. Fakat taşeronlar üretim faaliyetlerine bu zamana kadar olduğu gibi bundan sonra da devam etmişlerdir.

Kömür Madenlerinin yönetimi, 20 Şubat 1865 tarihinden itibaren Hazine-i Hassa adına idare edilmek üzere Tersane-i Âmireye devredilmiş ve Müdür Âgâh Efendi'nin işine son verilerek, Hazine-i Hassa tarafından ödenen 5.000 kuruşluk müdürlük maaşı kesilmiştir (BOA, *HHD*, nr. 246, v. 89b). Ancak, Hazine-i Hassa Nezaretinin isteği doğrultusunda yayınlanan padişah iradesine uygun olarak yapılan devir, 1281 (1865) yılı Mart ayı başından itibaren uygulanmak üzere idare, Bahriye Nezaretinin bir birimi olan Tersane-i Âmireye geçmiştir (BOA, *HHD*, nr. 252, v. 86a, derkenar).

Ereğli Kömür Madenleri idaresinin Tersane-i Âmireye devrinden sonra kömür madenlerinin yönetimi Ereğli Kaymakamlığı ile beraber Faik Bey'e havale edilmiştir. 1866 (Rumi 1282) senesinin Mart ayı başında Faik Bey'den alınarak Tersane-i Âmire subaylarından Miralay Hüseyin Bey'e vekâleten verilmiştir. İşlerin yolunda gitmemesi ve madencilerin şikâyet seslerinin yükselmesi üzerine (BOA, A.MKT.MHM, nr. 372/96(6); BOA, A.MKT.MHM, nr. 372/66) maden idaresi ve

[9] Tersane, Osmanlı Devletinde gemi ve gemiciliğe ait malzemenin imal edildiği, Bahriye askerlerinin talim ve terbiyesiyle birlikte denizcilik işlerinin görüldüğü yere verilen addır. Bkz. (Pakalın, 1983: 462-465).

[10] Buyruldu/buyrultu: Sadrazam, Derya Kaptanı, Vezir ve Beylerbeyi gibi devlet erkânının yazılı emirleridir. Burada sözkonusu olan Sadrazamın buyruldusudur. Bkz. (Sertoğlu, 1986: 59).

bir kaç kazanın bağlanmasıyle sancak haline getirilen Ereğli Kaymakamlığı birleştirilerek "Ereğli Kaymakamı ve Maden-i Hümâyun Nazırı" sıfatı ile Asakir-i bahriye emekli miralaylarından Dilaver Paşa'ya verilmiştir. Dilaver Paşa'nın Ereğli Kaymakamlığı ile birleştirilmiş maden idaresi görevine getirilmesiyle yeni bir dönem başlamıştır (6. N. 1283/12 Ocak 1867) (BOA, A.MKT.MHM, nr. 372/66). Dilaver Paşa'nın ilk işi, gerekli inceleme ve değerlendirmeden sonra Havza'nın idaresi için yüz maddelik bir nizamname hazırlamak olmuştur[11]. Aslında Dilaver Paşa'nın yaptığı şey, kumpanya dönemindeki fiili durumu tespit ederek mevzuat haline getirmekten ibaret olmuştur.

Tersane-i Âmire tarafından idare edilen bu dönemde madencilik faaliyetlerinde, sağlanan imkân ve teşvikler sayesinde önemli gelişmeler olmuş ve çok sayıda maden ocağı açılmıştır (BD. 32: v. 1-72; VD. 72: 1-392). Bilhassa 1882 Tarihinden itibaren madencilere ürettikleri kömürün %40'ını piyasaya satma hakkı tanınması, devletin satın aldığı kömür fiyatının artırılması, vergilerin yarı yarıya kadar azaltılması, madencilerin yurt dışından getirttikleri teknik malzemeye sağlanan gümrük kolaylıkları gibi teşvikler, madencilik sektörünü geliştirmiştir (BOA, ŞD. Bahriye, nr. 4/50; BOA, ŞD. Bahriye, nr. 5/30; BOA, Y.PRK.BŞK. nr. 7/15). Bu teşvikler çok sayıda girişimciyi madencilik sektörüne çekmiştir. Tespitlere göre maden aramak üzere mali 1892 yılında 47, 1893'de 11, 1894'de 19, 1895'de 5, 1896'da 9, 1897'de 12, 1898'de 10, 1899'da 2 olmak üzere toplam 115 madenci başvuruda bulunurken, aynı dönemde yeni ocak açmak ve işletme faaliyetlerini genişletmek üzere 30 madenci müracaatta bulunmuştur (MİKD, nr. 6, 1-75).

Bu dönemde Ereğli Maden Nezaretine bağlı, merkezi Kozlu olan bir Maden Komisyonu oluşturulurken[12], maden ocaklarının bulunduğu sahalar coğrafi bakımdan olduğu gibi idari bakımdan da kısımlara ayrılmış ve mevki denilen bu kısımlarda oluşturulan "Mevki Memurlukları"nın her birine bahriye subaylarından birer "Mevki Memuru" tayin edilmiştir (İmer, 1944: 14).

Kömür Havzası'nın Tersane-i Âmire tarafından idare edildiği bu dönemde madenler, kumpanya döneminde olduğu gibi, madenleri işleyen madencilere mülk olarak değil, işletilmek üzere verilmiş ve buna imal hakkı denmiştir. 1866-1882 yılları arasını kapsayan dönemde madenciler, çıkardıkları kömürün tamamını kumpanya döneminde olduğu gibi, Bahriye idaresinin tespit ettiği fiyat üzerinden Tersaneye satmak zorundaydılar (Özeken, 1944: 19-20).

Hazine-i Hassa adına Tersane-i Âmire tarafından idare edilen Ereğli Kömür Madenleri, diğer maden ve fabrikalarla birlikte, yayınlanan bir hatt-ı hümayun gereği Maliye Hazinesine devredilmiş ve mevcut durumu değerlendirmek amacıyla biri başkan olmak üzere sekiz kişilik bir komisyon kurulmuştur (15 Ca 1293/ 8 Haziran 1876) (BOA, DUİT.nr.21/2-5 (2)). Tersane-i Âmire bundan sonra da Maliye Nezareti adına Ereğli Madenlerini idareye devam etmiştir. İlerleyen süreçte Maliye

[11] Bu nizamname (BOA, DUİT, nr. 21/2-3) numaralı gömlekte 6 numaralı belge olarak bulunmaktadır. Yayınlanmış metin için bkz. (Anıl ve Mercy, 1942b: 89-106; Tızlak, 1999: 123-146). Ayrıca bir çeviri metni de Zonguldak'ta Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü Kütüphanesi, nr. 2262'de bulunmaktadır.

[12] *Ereğli Kömür Madeni Nizamnamesi*'nin Kömür havzasında idari yapıyı düzenleyen 7. faslında Maden Komisyonu hakkında bir bahis yoktur. Bu durum Maden Komisyonunun sonradan oluşturulduğu kanaatini uyandırmaktadır.

Nezareti, Ereğli Madenlerinin Tersane-i Âmire idaresine verilmesinden bir fayda sağlanamadığı iddiasıyla idarenin Orman ve Maadin İdaresine verilmesini teklif etmişse de, bu teklif Padişah tarafından uygun görülmemiştir (23 Kânunievvel 1305/12 Ca. 1307/4 Ocak 1890) (BOA, DUİT, nr. 21/2-11). Bahriye Nezaretinin bir birimi olan Tersane-i âmirenin idaresi 1908 yılına kadar sürdü. Bu tarihte madenler Bahriye Nezaretinden ayrılarak Ticaret ve Nafia Nezaretine bağlanmıştır. Bahriye Nezaretinin madenleri vekâleten idare eden son nazırı Miralay Mustafa Bey görevini, vekâleten yerine atanan, Ticaret ve Nafia Nezaretinin maden sahasında bulunan Turuk ve Meâbir (Yollar ve Geçitler) Müdürü Hulisi Efendi'ye devretmiştir (23 Nisan 1324/6 Mayıs 1908) (TTK.EDA, EMD. 9: 18-19)[13]. Böylece Bahriye Nezaretinin Ereğli Madenlerini idare etme süreci sona ermiştir.

3. EREĞLİ KÖMÜR HAVZASINDA MADENCİLİKLE İLGİLİ GELİŞMELER

Başlangıçta Ereğli Kömür Madenlerinde isteyen herkes madenci olabiliyordu. Ancak daha sonra madenciliğe olan ilginin artması üzerine madenci olmak isteyenlerin ruhsat alması zorunluluğu getirildi (Anıl ve Merey, 1942a: 9). Burada madencilik, arama tezkiresiyle (ruhsatı) başlar, üretim tezkiresiyle gelişir ve üretimle devam ederdi. Kömür Havzası'nda numune arama ve işletme ruhsat belgeleri ile ilgili mevzuat, madencilik faaliyetlerini düzenleyen Ereğli Kömür Madeni Nizamnamesi'nin ilk beş maddesinden oluşan birinci kısım kapsamında yer almaktadır (BOA, DUİT, nr. 21/2-1 (6)). Arama başvurusundan üretime kadar olan süreç şu şekilde gelişmektedir: Öncelikle; Havzada kömür madeni aramak isteyen madenciler, arama yapmak istedikleri sahanın sınırlarını gösteren müracaat dilekçesini ya Ereğli'de bulunan Maden Nezaretine, ya da Maden Nezaretine bağlı olarak Kozlu'da faaliyet gösteren Maden Komisyonuna vermekteydiler. Maden Nezaretine verilen dilekçeler de Maden Komisyonuna gönderilmekteydi[14]. Komisyon, dilekçeleri Maden Mühendisliği birimine veya maden sahalarında görev yapan mevki memurluklarına havale ederek yerinde inceleme yaptırdıktan sonra uygun bulunan müracaatlara arama izni verilmekteydi (MİKD. 6: 2, 6, 50, 54). Sermayesi ile madencilik faaliyetinde bulunanlar "madenci esnafı" olarak kabul edilmişlerdir ((BOA, DUİT, nr. 21/2-3 (6): madde 64; MİKD. 6: 74).

Madencilere kömür üretme ruhsatı verilebilmesi için kendilerinden kefil ve kefaletname istenmiştir. Normalde bir madenciden üç kefil istenmesi gerekirken bazen iki kefil ve nadiren de tek kefilli kefaletnamelere rastlanmaktadır. Üç kefilden daha az sayıda kefilin uygun görülmesi, madenciye ve kefile duyulan güvenin bir kanıtı olarak düşünülebilir. İşletme ruhsatlarında meydana gelen değişiklikler, yeni şartlara göre kefaletnamelerin de değişmesini gerektirmiştir. Kefaletnamelerde, madencilerin birbirlerine kefil oldukları görülmektedir (VD. nr. 85: 1-392).

Kefaletnameler, Kömür Havzası'nda maden çıkaracak madencilerin maden üretimi ile ilgili hemen her türlü yükümlülüklerinin üçüncü şahıslar tarafından üslenildiğini gösteren yazılı belgelerdir. Örnek bir kefaletname şu ifadeleri

[13] Böylece "1909 yılında beş ay süre ile Nâfia Nezaretine devredilen Ereğli Kömür Madenleri, aynı yıl Ticaret ve Ziraat Nezaretine bağlanmıştır (Anıl ve Merey, 1942a: 11)." bilgisinin yanlış olduğu ortaya çıkmaktadır.

[14] Bunun örnekleri için bkz. (MİKD, nr. 6, 27 Temmuz 1313/19, s. 52; 6 Ağustos 1313/22, s. 52; 23 Ağustos 1313/27, s. 53; 27 Teşrinievvel 1313/32, s. 55).

içermektedir: "İşletmeci madencilerin çıkaracakları kömürü, taahhüt ettikleri şartlar gereği idare tarafına teslim eyleyeceklerine ve imalatları esnasında meydana gelecek masraflardan dolayı idare ve ameleye olan borçlarını, çıkaracakları kömürün satışından karşılayamayıp da borç açıkları zuhur ederse, açıklarının tarafımızdan tamamen ve kâmilen ödeneceğine ve maden idaresince konulmuş nizam ve usul dairesinde hareket edeceklerine kefalet-i mutlaka ile kefil ve bu konuda birbirimize karşılıklı mütekeffil olduğumuzu beyan ile mühürlendi, kefiller" (BOA, Y.PRK.OMZ, nr. 3/68 (1)). Görüldüğü gibi kefaletnameler, günümüzde uygulanan banka teminat mektuplarına benzemektedir. Bankaların bu hizmeti bir bedel karşılığı yaptıkları bilinmektedir. Madencilere kefil olan kefillerin bankalar gibi bir maddi karşılık peşinde olduklarına dair bir bulguya rastlanmamıştır. Öyleyse bu aynı zamanda bir sosyal yardımlaşma ve dayanışma örneğidir.

Madenciler arasında yazılı belgelere yansımayan belki tatlı bir rekabet vardı. Ama çok açık ve seçik, görülen güçlü bir kaynaşma ve dayanışmanın var olduğu muhakkaktır. Bu kaynaşma ve dayanışmanın en açık belgesi çok sayıda maden ocağının ortaklaşa açılması ve madencilik sektöründe faaliyet gösteren madencilerin birbirlerinin borç ve yükümlülüklerine sınırsız kefil olmalarıdır. Madenciler arasındaki dil, din, kültür ve milliyet farkı bu kaynaşma ve dayanışmada engelleyici etken olmamıştır (Öğreten, 2007: 264-277).

Madencilik sektöründe hayatını kaybeden madencinin işletmekte olduğu ocağı, mirasçısı durumundaki eş ve çocuklarına intikal etmekte idi. İntikal işlemleri, varislerin Hukuk Mahkemesinden getirdikleri veraset ilamına dayanılarak ve İslâm Hukuku prensiplerine göre yapılmıştır. Bu prensiplerin gayrımüslimler için de uygulandığı görülmektedir (VD. 85: 47, 69, 340). Maden Nizamnamesine göre madenler, esasta devlet malı sayılmakla birlikte, madencilerden birisinin vefatı halinde, işletmekte olduğu ocak, eş ve çocuklarına intikal ederdi. Bu varislerin bulunmaması halinde ise ilgili varlıklar hazineye intikal etmekteydi. Eşi ve çocukları dışında başka türlü mirasçıları hiçbir şekilde hak talebinde bulunamazlardı (BOA, DUİT, nr. 21/2-3 (6): madde 52). Maden Nizamnamesi, kömür havzası arazisinin tamamiyle Padişah vakfı olduğunu belirterek, madencilerin işlettikleri ocakları bir başkasına satmalarını yasaklamaktadır. Ocak satışları, ocağa yapılmış olan masraf ve emeğin satışından ibarettir. Ocak alım satımlarında veya bir ocağa iştirakçi olarak katılma durumlarında, maden idaresine haber verilmedikçe ve işlemler idare tarafından onaylanmadıkça, mevzuat gereği itibarsız ve hükümsüz sayılmaktaydı (BOA, DUİT, nr. 21/2-3 (6): madde 58).

3.1. Ereğli Kömür Havzasında Madenciler

Türkiye'de kömür havzası ile ilgili yapılmış en eski çalışma olarak bilinen Ahmet Naim'in eserinde[15], 1934 yılında faaliyette bulunan maden ocakları ve bu ocakları işleten madencilerin isimleri yer almaktadır. Bu listeye göre beş mevkide madencilik faaliyetinde bulunan madencilerin ve şirketlerin sayısı 25'tir (A. Naim, 1934: 85-86).

Sadreddin Enver, Eti Bank tarafından 1941 yılında yayınlanan eserinde, kaynak göstermeden verdiği listede, "Saltanat devrinde ocak işleten eşhasın isimleri"

[15] Ahmet Naim, *Zonguldak Havzası Uzun Mehmetten Bugüne Kadar*, İstanbul 1934.

arabaşlığı altında madencileri, Türk ve Türk olmayan diye iki gruba ayırmıştır. Buna göre madencilerin isim listesi ile birlikte Zonguldak, Kozlu, Kilimli, Ereğli ve Amasra mevkilerinde 53 Türk olmayan madencinin 79 ocağı, 33 Türkün 45 ocağı yer almaktadır (Enver, 1941: 19-24).

Ahmet Ali Özeken'in 1944 yılında yayınlanan kitabında, kaynak göstermeksizin, saltanat devrinde havzada faaliyette bulunan ocak sahipleri, 1) Türk, 2) Yabancı ve Türk olmayan yerli unsurlar olmak üzere iki gruba ayrılmaktadır. Zonguldak, Kozlu, Kilimli, Ereğli ve Amasra mevkilerinde faaliyette bulunan madencilerden 45'i Türk, 79'u Yabancı ve Türk olmayan yerli unsurlar olarak gösterilmektedir (Özeken, 1944: 21, not. 8). Muhtemelen Özeken, Sadreddin Enver'in listesinden faydalanmış, ancak rakamları vermekle yetinmiştir. Sadreddin Enver'in gösterdiği gibi, 1840-1922 yılları arasını kapsayan madenlerin saltanat devrini böyle bir liste ile göstermek mümkün değildir.

Bahri Savaşkan'ın 1993 yılında yayınlanan eserinde kaynak göstermeksizin verdiği liste de Sadreddin Enver'in listesinin aynısıdır (Savaşkan, 1993: 27-30). Şerife Yorulmaz'ın Türkiye 11. Kömür Kongresi'nde sunduğu tebliğde yeralan madenci listesi de aynı listedir (Yorulmaz, 1989 295-296). Yaşar Selçuk'un yayına hazırladığı Kadir Tuncer'in 1998 yılında İstanbul'da basılan *Tarihten Günümüze Zonguldak'ta İşçi Sınıfının Durumu*, s. 34-38'de verilen liste de önemsiz bir iki sapma dışında Sadreddin Enver'in kitabında verdiği listenin aynıdır. Bu yazarların referans göstermeksizin verdikleri madenci listelerinin ana kaynağının 1933 yılında Zonguldak Ticaret Odası tarafından yayınlanan *Cumhuriyetin On Yılında Zonguldak ve Maden Kömürü Havzası* (ZTO. 1933: 129-132) adlı eser olduğu anlaşılmaktadır[16].

Bugüne kadar yapılan çalışmalar içinde madencilerle ilgili en geniş kapsamlı liste Ekrem Zaman'ın çalışmasında yer almıştır. Bu listeye göre Birinci Dünya Savaşı öncesinde Zonguldak'ta 45, Kozlu'da 29, Kilimli'de 24, Kandilli'de 14 ve Amasra'da 14 olmak üzere 126 adet faal ocak gösterilmiştir (Zaman, 2004: 46-48).

Bu durum da göstermektedir ki, XIX. yüzyılın en önemli stratejik enerji kaynağı olan taşkömürü ve Türkiye'de taşkömürünün üretildiği tek saha olan Ereğli Kömür Havzası'ndaki madencilik faaliyetleri aslında yeterince bilinmemektedir. Zonguldak'da ise hemen herkesin genel kanaati, "Havza'da kömürün Osmanlı döneminde Uzun Mehmet tarafından bulunduğu, Fransızlar tarafından işletildiği" şeklindedir. Bu çalışma, ekte verilen ocak listesinde de görüleceği gibi, gerçeğin hiç de böyle olmadığını, tespit edilen 393 ocağı tek tek, numara, isim, adres ve işletme sahibleriyle birlikte göstererek ortaya koymaktadır.

---

[16] Enver (1941)'in listesinde, Zonguldak Ticaret Odası'nın yayınında Zonguldak Mevkii listesinde 3. sırada yeralan tek ocak sahibi "Kurcu Kumpanyası" atlanmıştır. 13. sırada bulunan "İstefan Marko ve Miloşahin" de "İstefan Marko" olarak verilmiştir. 14, 15, 16. sıralarda üç kalem halinde (3, 2, 2,) yedi ocak sahibi gösterilen "Pavlâki Zafir Yuvan Vasil Vaspaso" ise tek kalemde "Vasil Vaspaso" olarak gösterilmiştir. Sadreddin Enver'in bu hata ve tasarruflarının sonradan kaleme alınan eserlerdeki listelere de aynen geçmesi göstermektedir ki bu eser sahipleri her ne kadar referans göstermeseler de Enver'den alıntı yaptıkları anlaşılmaktadır.

3.2. Maden Ocaklarının Numaralandırılması

Tersane-i Âmire idaresi döneminde yapılan uygulamalardan biri de ocakların numaralandırılmasıdır. Numaralandırma yöntemine geçilmeden önce her ocak, maden ocağını açan ve işleten madencinin adıyla anılmaktaydı. 1878 yılından itibaren madencilerin adlarıyla anılan ocaklara numara verilmesi yöntemine geçildi. Ocakların numaralanması yöntemine geçilmesi muhtemelen, ocak sayısının artması, aynı madencinin birden fazla maden ocağına sahip olmasından kaynaklanan karışıklıkları ortadan kaldırmak arzusundandır. Ocaklar, numaralandırılma işleminden sonra da numara ile birlikte maden ocağını açan ve işleten ilk işletmecinin adıyla anılmaya devam edilmiştir. Sonraki yıllarda ocaklar el değiştirse bile ocak isimleri değişmemiştir. Hatta bu ocaklardan günümüze kadar üretime devam edenlerin bile aynı isim ve numara ile devam ettiği bilinmektedir[17].

Ereğli Kömür Madenlerini konu alan tüm çalışmalarda, Kozlu Kılıç-deresi'ndeki ocaklardan başlanarak 33 numaraya kadar Kozlu, 34 numara ile başlanarak Zonguldak, sırasıyla Kilimli, Alacaağzı ve sonra Ereğli mıntıkası ocaklarına olmak üzere toplam 188 ocağa numara verildiği belirtilmektedir. Bundan sonra açılan ocaklar için mevki sırası takip edilmeyip, hangi mevkide yeni ocak açılmış ise sıradaki boş bulunan numara verilmiştir (Özeken, 1944: 42; İmer, 1944: 18; Savaşkan, 1993: 19-20). Ancak bu bilgi pek de sağlıklı gözükmemektedir. Yapılan inceleme ve ekte sunulan ocak listesi, 1-33 arası ocakların Kozlu'da, 34-76 numaralı ocakların Zonguldak'ta, 77-115 numaralı ocakların Kilimli/Çatalağzı'nda, 116-139 numaralı ocakların Alacaağzı'nda, 140-145 numaralı ocakların Amasra mevkilerinde olduğunu göstermektedir. Bundan sonra gelen ocaklar ise muhtelif mevkilerden karışık sıralanmıştır. Mesela, 146 numaralı ocak Zonguldak, 147-148 Kozlu, 149 Kilimli, 150-154 arası Zonguldak, 155-156 Kilimli, 157 Zonguldak, 158 Kozlu mevkilerindedir. Bu durum göstermektedir ki, ocaklara numara verme işleminin yapıldığı tarihte 188 değil 145 ocağa numara verilmiştir[18].

Tespitlerimize göre kömür madeni havzasında numara verilmiş ocak sayısı toplam 393'tür. Bu ocaklardan sekizine numara tahsis edildiği halde faaliyete geçmemiş boş ocak olarak kalmıştır. Bunlar, **331, 332, 333, 334, 335, 336, 337** ve **376** numaralı ocaklardır. Etkin olarak faaliyet göstermiş ocak sayısı 385'tir[19]. Bu ocakların da tamamının aynı anda faaliyet göstermediği bir gerçektir. Yararlanılan *Vukuat Defteri* kayıtlarına göre Bahriye Nezareti idaresinin sonlarında bu ocaklardan 139 adedi kapalıdır. Kapalı gözüken ocakların çoğunun ne zaman faaliyete geçtiği, ne kadar süre işletildiği ve hangi sebepten ne zaman kapandığı belirtilmemektedir. Farklı dönemlerde farklı sayıda ocağın faaliyette bulunduğu şüphesizdir.

Ocaklara numara verme uygulamasının başladığı 1878 yılında 145 ocağa numara verildiğine göre, bu tarihte faal durumda bulunan ocak sayısı bunlardan

---

[17] Günümüze kadar numarası devam eden ocaklara bir örnek Kozlu'daki 30 numaralı ocaktır.

[18] Bkz. Ekte ocak listesi.

[19] İsimlerden yola çıkılarak yapılan tespitlere göre işletilen 385 ocaktan 123'ü ortaksız olarak Müslüman Türkler tarafından, 45'i ortaksız olarak gayrımüslimler tarafından, 82'si Müslüman Türklerin kendi aralarında oluşturdukları ortaklıklarla, 43'ü gayrımüslimlerin kendi aralarında oluşturdukları ortaklıklarla, 87'si ise Müslümanlarla gayrımüslimler arasında kurulan ortaklıklarla açılmıştır. Bkz. (Öğreten, 2007: 263).

ibaretti. Ereğli Kazası Kaymakamı ve Maden Nazırı Hasan Tahsin 22 Nisan 1880 tarihli raporunda "Ereğli Maden-i hümayunu şimdiki halde 180 ocaktan ibaret olup, her ocağın birer mutasarrıfı vardır. Ocak sahipleri kömür ihraç etmek üzere yevmiye 6 kuruş ücretle ahaliden amele işletirler" denilmektedir (BOA, Y.EE, nr. 109/16). Madencilerin maden idaresine karşı olan mali yükümlülüklerini takip amacıyla maden idaresi tarafından yıllık şeklinde tutulan Matlubat Defterlerinden elimizde bulunan mali 1305/1889 tarihli deftere göre aktif ocak sayısı 99'dur (MCSD. 72, fihrist). 1309/1893 yılında faal ocak sayısı iki şirket ve 132 ocaktır (MD. 208). Parçalanarak günümüze kadar gelmiş bulunan mali 1315/ 1899 tarihli defterin kapağının iç yüzündeki fihristte 84 ocak adı bulunmaktadır (MCSD. 1315). Bu defterden 5 yıl sonrasına ait mali 1320/M.1904 tarihli deftere göre ise ocak sayısı 83'tür (MCSD. 98, fihrist). 1323/1907 mali yılında mevcut ocak sayısı ise 72'dir (MCSD. 209).

Görüldüğü gibi aktif ocak sayısı zaman ilerledikçe azalmaktadır. Bunun sebebi, zaman içinde madencilikle uğraşan şirketlerin çoğalması ile ocakların şirketler elinde toplanmasından kaynaklanmaktadır. Şirketlerin ve büyük işletmelerin ellerinde bulunan ocaklardan, özellikle aynı mevkide bulunan ocaklar, idare tarafından tek bir ocak gibi kabul edilerek hesapları birlikte tutulmuştur. Havzada oluşturulan şirketler incelendiğinde birden çok ocağın birleştirilmesi ile oluşturuldukları görülmektedir. Örneğin 1893 mali yılına ait Karamanyan Kumpanyasının hesaplarında, ocak numarası vermeksizin Çatalağzı, Kilimli, Kozlu ve Zonguldak ocaklarından bahsedilmesi bu şirketin elinde bu mevkilerde ocaklar bulunduğunu göstermektedir (MD. 208: 118-120).

Ayrıca üretilen kömür miktarında her yıl görülen artış da madencilik faaliyetlerinin gelişerek devam ettiğinin bir göstergesidir (Eldem, 1970: 101; SAOMH. 1908: 12; Winkler, 1961: 60). Ocakların bir kısmı şirketlerin ellerinde, bir kısmı şirketleşme aşamasında, önemli bir kısmı da birden fazla madencinin elinde çok ortaklı işletmeler durumundadır.

Bu dönemde Kömür Havzası'na işletmeci olarak gelen şirketler, Gürcü Kumpanyası ve Fransız sermayeli Ereğli Şirketidir. Şirketleşme yoluna giden ocaklardan **239** numaralı ocak, Zonguldak'da Acılık'da bulunan Madenci Pavlaki ve ortaklarının **295** numaralı ocağına katılarak Şirket-i İnâmiye adını almıştır[20]. Hüseyin Efendi ile Kasab İsmail Ağa'nın **18** numaralı ocağı kendi rızalarıyla **21** numaralı Ahmed Efendi'nin ocağına katılmıştır. Böylece **18** numaralı ocak fesh edilerek **21** numara itibar edilip, İhsaniye Şirketi adı verilerek, sözleşme ile şirket haline gelmiştir (5 Temmuz 1890) (VD. 85: 17, 20). Mülazım Abdullah Bey'in Zonguldak Mevkiinde Ömertarlası'ndaki **59** numaralı ocağı, Mustafa Çavuş'un tasarrufunda olan **281** numaralı ocağa katılarak, birlikte işletilmek üzere Şirket-i Hayriye adını almıştır (15 Mayıs 1892) (VD. 85: 58). **216** numaralı ocak önce **127** ve **129** numaralı ocaklarla birleşmiş, sonra Alacaağzı mevkiinde Armutcuk, diğer

[20] VD. 85, s. 294. 5 Temmuz 1904'de 239 numaralı ocağın 10 parçadan oluşan hisselerinden 5 parçası Pavlaki'nin, 2 parçası Musa oğlu Mehmed Ağa'nın, 1 parçası Hacı Osman Ağa'nın ve 1 parçası Hacı Süleyman oğlu Süleyman Efendi'nin ve 1 parçası Acente Hüseyin Efendi'nin ellerinde iken, Hacı Mehmed Ağa'nın 2 parça hisseden yarım parçası İsmail Ağa'ya geçmiştir. 295 numaralı ocakla gerçekleşen birleşme ve şirketleşme bu tarihten sonra meydana gelmiş olsa gerek. Bkz. *Vukuat Defteri*, nr. 85, s. 238.

adıyle Karameşelik'de bulunan **137**, **216** ve **169** numaralarla numaralı ocaklar birleşerek **216** numara üzerine işlem yapılan bir kömür maden ocağı haline gelmiş ve 31 Temmuz 1901 tarihli resmi işlem gereğince Ragıp Paşa'nın Hanımı Kamile Hanım tarafından işletilmeye devam edilmiştir (VD. 85: 215). Görüldüğü gibi, sözü edilen dönemde ocak sayılarındaki azalma, ocakların birleşerek şirketleşmelerinden kaynaklanmaktadır. Bu birleşmeler ocak sayısını kâğıt üzerinde azaltsa da sektörü güçlendirmiştir.

Kayıtlarda görülen bir diğer gelişme de, belirli şirket ve kişilerin yoğun şekilde ocak satın alma girişimidir. Bunlardan biri Karamanyan ve Aslıoğlu Kumpanyasıdır. Diğeri Pancirî Bey ve Kartalî Efendilerdir. Ekteki listede ocakların durumu ile ilgili açıklamalarda da görüleceği gibi, Pancirî Bey ve Kartalî Efendiler son zamanlarda çok sayıda ocağı satın almışlardır. Ayrıca Sarıcazadelerde de madencilik sektörüne karşı bir ilgi gözlemlenmiştir. Pancirî Bey ve Kartalî Efendilerin yaptıkları alımların Fransız Ereğli Şirketi adına gerçekleştirildiği sonraki gelişmelerden anlaşılmaktadır (BOA, Y.PRK.HR. 33/43). Kömür Havzasına liman inşaası amacıyla gelen Fransız şirketi, çeşitli hilelerle maden ocaklarının mühim bir kısmını ele geçirmiş ve Bahriye Nezareti idaresinin sona erdiği tarihlerde (1909) kömür üretimindeki payı %50'ler düzeyine yükselmiştir (Ökçün, 1969: 877-878).

Maden kayıtlarda bazı ocaklar kapalı gözükürken bazıları da metrük[21] durumdadır. İki çeşit metrük durumu vardır. Birincisi, Madencinin ocağını çeşitli sebebler yüzünden işletemeyeceğini Maden İdaresine bildirerek işletme ruhsatını iptal ettirmesi ile ortaya çıkan metrükiyettir. Örneği, Laz Hasan Ağa'nın oğlu Mehmed, babasının ölümü dolayısıyle **103** ve **109** numaralı ocakları işletemediğinden, kendi rızasıyle metrük hükmüne konulmasını istemiştir (MİKD. 6: 51). İkincisi ise, Maden Nizamnamesi gereği bir madenci mazeretsiz olarak üç ay süre ile maden üretimini durdurması halinde, işletmekte olduğu maden ocağı metrük hükmüne düşmektedir. Bir madenci imalinde bulunan ocağı üç ay tatil ederse, idare tarafından, imalata devam etmesi için ihtar edilir, gücü yetmeyecekse ortak alması istenirdi. İhtarı dikkate almayan ve ortak kabûl etmeyen madencinin ocağı, bedel takdir edilerek idareye terke mecbur edilmiştir (BOA, DUİT, nr. 21/2-3 (6): madde 49).

4. SONUÇ

Ereğli Madenlerinde Darphane-i Âmirenin deneme üretimiyle başlayan kömür madenciliği, işletme yetkisinin özel sermayeye, devlet adına mülkiyetin ve idarenin Hazine-i Hassaya verilmesinden 25 yıl sonra 1865 yılında Bahriye Nezaretine devredilmiştir. 43 yıl süren bu dönemde madencilik sektöründe önemli gelişmeler sağlanmıştır. Madencilik sektörünün çağdaş teknolojiden yararlanılarak modern yöntemlerle işletilmesi yolunda teşvikler sağlanmış ve önemli ilerlemeler kaydedilmiştir.

Bu çalışmada Ereğli Maden Havzası'nda Bahriye Nezaretinin idaresi döneminde işletilen maden ocakları ve bu ocakları açan ve işleten madenciler konu edilirken, madencilik sektöründe sağlanan gelişmeler tespit edilmiştir. Çalışmada madenlerin idaresi ve işletilmesi de değerlendirilmiştir. İdare sözcüğü işletmeyi de

[21] Metrük ocak, terkedilmiş maden ocağı demektir.

kapsayan bir anlama sahiptir. Ancak Ereğli Maden Havzası'nda uygulanan idare, işletmeye nezaret eden denetleyici idare niteliğindedir. İşletme/üretim işi taşeron olarak tanımlanan özel sektöre verilmiştir. İdare özel sektör eliyle yapılan madenciliği denetlemiştir. Bu yöntem, devlet kurumunun madencilik sektöründeki sorumluluk ve yükümlülüklerini en aza indirgeyen bir yöntemdir. Bu yöntem sayesinde, çağımızda ideal devlet olarak tanımlanan denetleyici devlet rolünün Ereğli Maden Havzası'nda gerçekleştiği görülmektedir.

Ereğli Maden Havzası'nda Madencilik başlığı altında madencilik sektöründe üretim işinde faaliyet gösteren taşeron olarak tanımlanan madenciler ele alınmıştır. Dönemin deyimi ile "madenci esnafı" adı verilen madencilerin tâbi oldukları mevzuat, aramadan işletmeye, üretimden satışa kadar uygulanan usûl anlatılmıştır. Madenciler arasında yazılı belgelere yansımayan belki tatlı bir rekabet vardı. Ama çok açık ve seçik, görülen güçlü bir kaynaşma ve dayanışmanın var olduğu muhakkaktır. Bu kaynaşma ve dayanışmanın en açık belgesi çok sayıda maden ocağının ortaklaşa açılması ve madencilik sektöründe faaliyet gösteren madencilerin birbirlerinin borç ve yükümlülüklerine sınırsız kefil olmalarıdır. Madenciler arasındaki dil, din, kültür ve milliyet farkı bu kaynaşma ve dayanışmada engelleyici etken olmamıştır.

Hayatını kaybeden madencinin işletmekte olduğu ocağı, mirasçısı durumundaki eş ve çocuklarına intikal etmiştir. Madencilerin madenlere yaptıkları yatırım ve emeğin miras bırakılabilmesi, satılabilmesi girişimcileri güvenle ve gönül rahatlığıyla sektöre yatırım yapmalarını sağlamıştır.

Ereğli Maden Havzası'nda bu çalışmanın konusuna giren süre boyunca, hatta Cumhuriyet Hükümeti tarafından devletleştirme yapılana kadar idari bakımdan birkaç kez değişiklik yaşandığı halde, kömür üretimi ile uğraşan girişimciler aleyhine hak kaybı anlamına gelen bir değişiklik yaşanmamıştır. Bu durum devlette devamlılık kültürünün yanı sıra emeğe saygı ve girişimcinin korunmasına gösterilen özenin de göstergesidir. Madenciler her hangi bir mağduriyet yaşamadıkları gibi kazanılmış hak ve servetlerinin mirasçılarına intikali, madencilik mesleği ve tecrübesini nesilden nesile intikal ettirmişlerdir.

Ayrıca Maden Havzası'nda çok sayıda madencinin faaliyette bulunması, sektör açısından güvenli bir ortamın varlığı ile ilgilidir. Açılan çok sayıda ocaktan önemli bir kısmı ortak girişimlerle açılırken, ilerleyen sürede yeni ortaklıklar ve şirketleşmelerin görülmesi, üstelik bu ortaklıklarda farklı din ve milliyet unsurlarının bir arada bulunması, az görülebilecek sosyal kaynaşma ve dayanışma örneğinin bir kanıtıdır. Maden Havzası'nda işletildiği tespit edilen 385 ocaktan 168'i ferdi girişimle açılırken 212 ocak birden çok iştirakçinin katılımı ile oluşturulan ortaklıklarla açılmıştır. Üstelik bu ortaklıklardan 87'si farklı kültür ve milliyetlere mensup Müslümanlarla gayrımüslimler arasında gerçekleşmiştir. Ancak Osmanlı Hükümetinin gösterdiği azami titizliğe rağmen Maden Havzası'na hileli bir yöntemle Meşrutiyet idaresinin zaafından yararlanarak giren Fransız Ereğli Şirketi, izlediği sömürgeci politikalar sonucu pek çok madencinin iflasına ve sektörden çekilmesine, medenciler arasındaki güven ve kaynaşma ortamının bozulmasına yol açmıştır.

Yine, Ereğli Madenlerinde uygulanan idare ve işletme rejimi, o zamana kadar Osmanlı tarihinde ve coğrafyasında hiç denenmemiş ve uygulanmamış bir sistemdir.

Bu sistemin Osmanlı ekonomisinin iflasın eşiğinde olduğu bir zamanda yürürlüğe girmiş olması, belli başlı kömür tüketicilerinin devlet kurumları olması, yaşanan sermaye sorunlarını daha da derinleştirmiştir. Buna rağmen bu sistemin Osmanlıdan günümüze madencilik sektöründe uygulanan devletin yükünü asgariye indirgeyen ideal bir sistem olduğu söylenebilir.

KAYNAKÇA

Arşiv Kaynakları

Başbakanlık Osmanlı Arşivi

BOA, A.AMD. nr. 64/90.

BOA, A.MKT.MHM, nr. 372/66.

BOA, A.MKT.MHM, nr. 372/96 (6).

BOA, A.MKT.NZD, nr. 362/39.

BOA, A.DVN.DVE(2), nr. 3/36.

BOA, DUİT, nr. 21/2-1.

BOA, DUİT, nr.21/2-2.

BOA, DUİT, nr. 21/2-3.

BOA, DUİT, nr.21/2-5 (2).

BOA, DUİT, nr. 21/2-11.

BOA, Hatt-ı Hümayun THR. nr.1253/89.

BOA, *(HHD) Hazine-i Hassa Defteri*, nr. 245.

BOA, *Hazine-i Hassa Defteri*, nr. 246.

BOA, *Hazine-i Hassa Defteri*, nr. 252.

BOA, *Hazine-i Hassa Defteri*, nr. 254.

BOA, *Hazine-i Hassa Defteri*, nr. 790.

BOA, *Hazine-i Hassa Defteri*, nr. 791.

BOA, *Hazine-i Hassa Defteri*, nr. 804.

BOA, HH.EMK. nr. 5/59.

BOA, HH.EMK. nr. 5/60.

BOA, HH.MH, nr. 426/36.

BOA, HR.MKT, nr. 35/53.

BOA, MB, nr. 6/91.

BOA, ŞD. Bahriye, nr. 4/50.

BOA, ŞD. Bahriye, nr. 5/30.

BOA, Y.EE, nr. 109/16.

BOA, Y.MTV. nr. 285/169.

BOA, Y.PRK.HR, 33/43.

BOA, Y.PRK.OMZ, nr. 3/68 (1).

BOA, Y.PRK.BŞK. nr. 7/15

Türkiye Taşkömürü Kurumu Eğitim Dairesi Arşivi

TTK. EDA, EMD. nr. 9, *Emirname ve Muharrerat Defteri*, nr. 9.

Zonguldak Karaelmas Üniversitesi

BD. 32, ZKÜ, *Bütçe Defteri 1300-1320*, nr. 32.

MİKD. 6, ZKÜ, *Mâdenci İsteklerini Kayıt Defteri*, nr. 6.

MCSD. 72, ZKÜ, *Matlûbât Cild-i sânî Defteri 1305*, nr. 72.

MD. 208, ZKÜ. *Matlubat Defteri 1309, nr. 208.*

MCSD. 98, ZKÜ, *Matlûbât Cild-i sânî Defteri 1320*, nr. 89.

MCSD. 209, ZKÜ, *Matlûbât Cild-i sânî Defteri 1323*, nr. 209.

VD. 85, ZKÜ, *Vukuat Defteri*, nr. 85.

Arşivsiz Dökümanlar

MCSD. 1315, *Matlûbât Cild-i sânî Defteri 1315.*

Kitap ve Makaleler

Ahmet Naim (1934), *Zonguldak Havzası Uzun Mehmetten Bugüne Kadar*, İstanbul.

Anıl, Mustafa Nuri ve Nejdet Merey (1942a), *Türkiyede Maden Mevzuatı I*, Tan Matbaası, İstanbul.

Anıl, Mustafa Nuri ve Nejdet Merey (1942b), *Türkiyede Maden Mevzuatı II*, Tan Matbaası, İstanbul.

Eldem, Vedat (1970), *Osmanlı İmparatorluğunun İktisadi Şartları Hakkında bir Tetkik*, İş Bankası yayını.

Enver, Sadreddin (1941), *Zonguldak Kömür Havzamız*, Eti Bank Yayınından.

Ereğli Kömür Madeni Nizamnamesi (EMN.), TTK. Genel Müdürlüğü Kütüphanesi, Zonguldak, nr. 2262.

Fındıkgil, Yavuz, *Maden Hukuku*, İstanbul Teknik Üniversitesi Matbaası Gümüşsuyu, İstanbul 1966.

İmer, Hüseyin Fehmi (1944), *Ereğli Maden Kömürü Havzası Tarihçesi*, Zonguldak.

Murat, Mualla (2002), *Zonguldak ve Bartın Çevrelerinde Halk Bilimi*, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Doktora Tezi, Ankara.

Öğreten, Ahmet (2006a), "Ereğli Kömür Madeni Havzasında İlk Üretim", *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, Atütürk'ün Doğumunun 125. Yılı Özel Sayısı, Yıl 13, Sayı 31, Erzurum, s. 135-160.

Öğreten, Ahmet (2006b), "Ereğli Kömür Madeni Havzasında Kurulan İlk Şirket Ereğli Kömür Madeni Kumpanyası", *Zonguldak Kent Tarihi '05 Bianeli [13-18 Kasım 2005] Bildiriler Kitabı*, s.297-308, Zonguldak.

Öğreten, Ahmet (2007), "Osmanlı Toplumunda Birlikte Yaşama Sanatına Bir Örnek: Ereğli Kömür Havzası", *Hoşgörü Toplumunda Ermeniler*, Erciyes Üniversitesi Yayını-153, Kayseri, s. 259-279.

Ökçün, Gündüz (1969), "XX. Yüzyıl Başlarında Osmanlı Maden üretiminde Türk, Azınlık ve Yabancı Payları", *Prof. Dr. Yavuz Abadan'a Armağan*, Ankara, s. 801-895.

Özeken, Ahmet Ali (1944), *Zonguldak Kömür Havzası Tarihi*, İstanbul.

Pakalın, Mehmet Zeki (1983), *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*, III, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul.

Pekcan, Nahit Tahsin, Mehmet Akın (1949), *Madenlerle İlgili Mevzuat*, Güney Matbaacılık ve Gazetecilik T.A.O. yayını, Ankara.

Savaşkan, Bahri (1993):, *Zonguldak Maden Kömürü Havzası Tarihçesi*, Zonguldak.

Sertoğlu, Midhat (1986), *Osmanlı Tarih Lûgatı*, Enderin Yayınevi, İstanbul.

Société Anonyme Ottomane (SAOMH), (1908), *Mines d'Héraclée*, Paris, Frenc.

Tak, İsa (2001), *Osmanlı Döneminde Ereğli Kömür Madenleri*, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı, Basılmamış doktora tezi, Erzurum.

Tızlak, Fahrettin (1999), "Ereğli Kömür Madeni Nizamnamesi" *Belgeler Dergisi*, Sayı 23, Türk Tarih Kurumu yayını, Ankara, s. 123-146.

Tuncer, Kadir (1998), (Yayına hazırlayan Yaşar Selçuk), *Tarihten Günümüze Zonguldak'ta İşçi Sınıfının Durumu*, İstanbul.

Winkler, Erhart (1961), *Die Wirtschaft von Zonguldak, Turkie*, Wien, Austria.

Yılmaz, Mehmet Serhat (2001), "Darülfünun Reformu Darülfünun'dan İstanbul Üniversitesine Geçiş Süreci (1863-1933)", *Kastamonu Eğitim Dergisi*, Cilt 9, No 1, Kastamonu, s. 245-260.

Yorulmaz, Şerife (1989), "Türkiye'de Kömürün Keşfi ve Kömür İşletme İmtiyazları (1829-1937)", *Türkiye 11. Kömür Kongresi Bildiri Kitabı*, 10-12 Haziran 1998, Bartın-Amasra, s. 283-298.

Zaman, Ekrem Murat (2004), *Zonguldak Kömür Havzasının İki Yüzyılı*, Ankara.

ZTO, (1933), *Cumhuriyetin On Yılında Zonguldak ve Maden Kömürü Havzası*, Zonguldak Ticaret Odası yayını, İstanbul.

ZKÜ Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 3, Sayı 5, 2007, ss. 139–178.

EK:
EREĞLİ MADEN HAVZASINDA MADENLER VE MADENCİLER[22]

1 NUMARALI OCAK: Laz Emin ve Ahmed Efendilerin imallerinden metrük Ocak. Kozlu'da bulunan ocağın hangi tarihlerde üretim yaptığı ve ne zaman metrük duruma düştüğü tespit edilememiştir (VD. 85: 231).

2 NUMARALI OCAK: Kozlu'da bulunan ve kim tarafından açıldığı belirlenemeyen bu ocak daha sonra 5 Numaralı Ocağa katılmıştır (VD. 85: 5). Katılma tarihi tespit edilememiştir.

3 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde, Mustafa ve Hasan Paşa oğlu ve Hacı Halil Ağa'nın Karabayır'da Kılınç Ocağı *(VD. 85: 2)*. Bu ocak daha sonra 5 Numaralı Ocağa katılmıştır (VD. 85: 5). Kesin tarihi tespit edilememiştir.

4 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Şirinyan Efendi'nin, demiryolu'nun sağ tarafında Kılınç Ocağı. Bu ocak daha sonra 5 Numaralı Ocağa katılmıştır (VD. 85: 3, 5). Katılma tarihi tespit edilememiştir.

5 NUMARALI OCAK: Kozlu'da demiryolun sağ tarafında Gerzeli Hasan Ağa'nın Kılınç Ocağı. 2, 3 ve 4 numaralı ocaklar bu ocağa katılmışlardır (VD. 85: 5).

6 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Kahveci Ömer Ağa, demiryolun sağ tarafında Karabayır'da Kılınç Ocağı*. Bu ocağa mutasarrıf olan Kahveci Ömer Ağa, ocağı 30 parça itibar ederek, 10 parçasını kendi elinde bırakıp, geriye kalan 20 parçadan 10 parçasını 6.473 kuruş 10 paraya Kılınç Ocakları enspektörü**, Osmanlı Devleti tebasından Bolulu Serkiz Nezaretyan'a ve diğer 10 parçasını da 6.473 kuruş 10 paraya Ereğlili Mahmud Ağa zade Ali Efendi'ye masrafı karşılığında satmıştır. 9 Ağustos 1894 tarihli kefaletnameleri gereği işletme tezkireleri verilmiştir, 6 Eylül 1894 (VD. 85: 4).

7 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Ali Bey oğlu Süleyman Ağa ile ortaklarının, Çataldere'nin demiryolu tarafında, Kılınç tabir olunan Ocak. Çataldere'nin Akçabağlık semtinde bulunmaktadır. 13 Eylül 1894 üretime devam eden ocak daha sonra tespit edilemeyen bir tarihte metrük duruma düşmüştür (VD. 85: 6).

8 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sağ tarafında Şaban oğlu Yakub'un Kılınç Deresi Ocağı. Milopro tarafından açılmış olan bu ocak, 1875 yılında Yakub Bey'e geçmiş, daha sonra kömürü bitmiştir (VD. 85: 7).

9 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sağ tarafında Murat Şaban ve Coraş oğlu Nikola'nın Kılınç Ocağı. Bu ocak, 1874 senesinde verilen tezkire gereği açılmıştır. Daha sonra 29 numaralı Hasan Efendi Ocağına katıldığından hükümsüz bırakılmış (30 Haziran 1880) ve kapanmıştır (VD. 85: 8).

10 NUMARALI OCAK: Dostumoğlu Mustafa Bey'in, Karaçorak'da Dervişler Tepesi'ndedir. Bu ocak, 1875 senesinde verilen ruhsat tezkiresi üzerine Dostumoğlu Mustafa Bey tarafından açılmıştır (VD. 85: 9).

11 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sağ tarafında Abasızoğlu Hüseyin Efendi ortağı Heci Marko Ocağı. 5 Temmuz 1904 tarihinde işler durumdadır (VD. 85: 10).

12 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sağ tarafında Arpalık adındaki yerde Milopro Ocağı. 1878 yılında yapılan numaralandırma işleminden önce açılan ocak, sonraki yıllarda kapanmıştır (VD. 85: 11).

13 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sol tarafında, Musa oğlu Mehmed Ağa ortağı Sarı Marko'nun Karaçorak'da bulunan Ocak. Şahmelik Geçidi adındaki yerdedir. 14 numaralı ocağa katılmıştır (22 Ağustos 1892) (VD. 85: 12).

14 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sol tarafında Müstevi adındaki yerde bulunan Gerzeli Hasan Ağa'nın Ocağı. 1897-1898 yıllarında faal durumdaki ocak (VD. 85: 13). 1904 mali yılı kayıtlarına göre Pavlaki, Petro ve Haçator Efendilerin ellerinde bulunmaktadır (MCSD. 98: 92).

15 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sol tarafında, Karaçorak'da Murad Şaban ortağı Demirci Mehmed Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 14).

---

[22] Ocakların durumunu açıklayan bilgilerde tarih verilmeksizin bazı ocakların kapalı olduğu ifade edilmektedir. Bu açıklama söz konusu ocakların Bahriye Nezareti idaresinin sonlarındaki durumu ile ilgilidir.

* Defterin bu kısmı tahrip olduğundan üç-dört kelimelik kısmı eksiktir. "Ömer Ağa" ismi açıklama kısmından istifade edilerek tamamlanmıştır

** müfettiş, kontrolör.

16 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sol tarafında, Milopro ve Nikola'nın Kok Fırını ocağı. Bu ocağın kömürü bitmiştir. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 15).

17 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sağ tarafında Arpatarlası adındaki yerde Toma Medin Ocağı. Gürcü Pano Efendi'nin ve bir hissesi Petro, Panayot, Yuvaniçe, Karayani Anya Medin, Halacyan Parsih Efendi, İstefan Medin ve Yuvan Medin yetimleri ve Müdir ve Todor ve Eleni tarafından işletilmektedir, 8 Haziran 1892 (VD. 85: 16).

18 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun Sol tarafında Çataldere'de Kel Emin ortağı Yanko Ocağı. İhsaniye Şirketi adı ile şirket ittihaz olunduğundan numarası fesh edilmiştir (5 Temmuz 1890) (VD. 85: 17).

19 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sol tarafında Kirli Petko'nun Ocağı. 4 Ağustos 1890'da üretime devam ederken tespit edilemeyen bir tarihte metrük duruma düşmüştür (VD. 85: 18).

20 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sol tarafında Karaçorak'da Murad Şaban ortağı Mehmed'in Ocağı. 1881 senesi Martında 20 numara kaldırılarak 158 numara verildiğinden 20 numarası lağvedilmiştir (VD. 85: 19).

21 NUMARALI OCAK: Kozlu Demiryolu'nun sol tarafında Taşbaca adındaki yerde Murad Şaban Ocağı.

30 Ağustos 1883-22 Aralık 1893 tarihleri arasında üretim yaptığı tespit edilmiştir (VD. 85: 20). 1904 yılı kayıtlarına göre Şirketi İhsaniye elinde bulunmaktadır (MCSD. 98: 93).

22 NUMARALI OCAK: İstefan Mehat şeriki Yanko'nun Gürgen İskelesi Ocağı (VD. 85: 21). 1889 mali yılı kayıtlarına göre Trabzonlu Ahmed Efendi, Tevfik Efendi ve Yanko'nun elinde (MCSD. 72: 162), 1904 mali yılı kayıtlarına göre Hamid, Osman, İbrahim ve Tahsin Efendiler ile Yanko varisleri ellerindedir (MCSD. 98: 94).

23 NUMARALI OCAK: Çerkesoğlu yani ve Milopro'nun Çakmakkaya Ocağı. Ocak, 1878 senesinde Milopro'nun imaline geçerek dört parça hisse itibar edilmiş ve bir parçası kendisinin, diğerleri birerden Nikola Kragoviç'in, Musa oğlu Mehmed ve Sarı Marko'nun olmuştur (6 Haziran 1886) (VD. 85: 22).

24 NUMARALI OCAK: Karaçorak'da Musa oğlu Mehmed'in Ocağı. 3 Aralık 1881'de tezkiresi Komisyondan alınarak kapatılmıştır (VD. 85: 23). Hangi tarihte üretime geçtiği tespit edilememiştir.

25 NUMARALI OCAK: Milo, Yuvan, Kosti'nin Domizini İskelesi Ocağı. 14 Temmuz 1898 tarihli çalışır durumda olan ocak (VD. 85: 24), 1904 mali yılı kayıtlarına göre Pavlaki ve Petro Efendiler ile ortaklarının ellerindedir (MCSD. 98: 95).

26 NUMARALI OCAK: Kelpyalası'nda Musa oğlu Ali Ağa'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 25).

27 NUMARALI OCAK: Taşbaca üstünde Murad Şaban ve ortağı İsmail'in Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 26).

28 NUMARALI OCAK: Keranebaca adındaki yerde Murad Şaban'ın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 27).

29 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Abasızoğlu Hüseyin Efendi'nin Çınarçukuru'nda Kılınç Ocağı. 30 Haziran 1880 tarihinden sonra kapanmıştır (VD. 85: 28). Kapanış sebebi ve tarihi tespit edilememiştir.

30 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Hasan Paşa oğlu Hasan Ağa'nın Kılınç Deresi'nde Karabayır'daki Ocağı.

Hasan Paşa oğlu Hasan Ağa tarafından verilen bir dilekçede, Karaboya adındaki Büyükkılınç damarlarından yüz metre kadar kıble tarafında küçük bir damarı işletmektedir (3 Ocak 1893). Ocak daha sonra metrük hale gelmiştir (VD. 85: 29). Terk ediliş tarihi ve sebebi belirlenememiştir.

31 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Demirci Mehmed'in ve Hasan Çavuş'un Beylik Ocak üstündeki Ocak.

Kapanmıştır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 30).

32 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Hasan Paşa oğlu Hasan Ağa ve Nikola ve Papaz Hristo ve Yerasimo'nun Çataldere'deki Ocak. Kapanmıştır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 31).

33 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Lazo ve ortağı Cora'nı demiryolu bitişiğindeki Ocak. Bir ara Madenci Lazo, ortağı Coro ve Madenci Petro ve Rado Filip tarafından işletilen ocak (VD. 85: 32). 1889 mali yılı kayıtlarına göre 33 eski 21 yeni numaralı ocak İstefan ve Rado tarafından işletilmektedir (MCSD. 72: 182). 1904 mali yılı kayıtlarına göre Kozlu'da bulunan 33 numaralı maden ocağı yüksek üretimi ile Petro, İstefan ve Rado Filip ellerinde bulunmaktadır (MCSD. 98: 96).

34 NUMARALI OCAK: Zonguldak'da demiryolun sağ tarafında Madenci Ahmed İsmail'in Damlar semtindeki Ocağı. Kapanmıştır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir(VD. 85: 33).

35 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Madenci Ahmed Ali Ağa'nın Ocağı. Numarası ilk açılan ocaklardan olduğunu göstermektedir (VD. 85: 34). 1889 mali yılı kayıtlarına göre Ahmed Ali Ağa üzerinde gözükmektedir (MCSD. 72: 185). 1904 mali yılı kayıtlarına göre düşük kapasiteli üretimi ile hala Ahmed Ali Ağa'nın elindedir (MCSD. 98: 115).

36 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Bozma oğlu Hacı Hasan Ağa Ocağı. Bu ocak metrüktür. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman metrük durumuna geldiği tespit edilememiştir (VD. 85: 35).

37 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Boyacıoğlu, Hristo Corci ve Milo Hristo Ocağı. Kapalıdır (VD. 85: 36). Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir. 1889 mali yılı kayıtları, Zonguldak'da bulunan 37 numaralı ocağın, Papasoğlu Marko elinde düşük seviyeli bir üretime sahip olduğunu göstermektedir (MCSD. 72: 186).

38 NUMARALI OCAK: Zonguldak'da demiryolun sağ tarafında Milo Hristo ve Andon Ocağı. Andon bu ocağı, 40 parça hisse itibar etmiş ve 10 parça hissesini 50.000 kuruş bedelle Güreü Panoya satmıştır (8 Aralık 1886) (VD. 85: 37). 1889 mali yılı kayıtlarına göre Andon ve İstefan hesabına işletilmektedir (MCSD. 72: 188-189).

39 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Akıllı oğlu Emin ve Lâtin Yuvan'ın Acılık karşısındaki Ocağı. Kapanmıştır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 38). Ancak 1889 mali yılı kayıtları Akıllıoğlu Emin Ağa üzerinde olduğunu göstermektedir (MCSD. 72: 190).

40 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında İstefan Marko ve Raya Marko Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 39).

41 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Milopro ve ortağı Ereğlili Onsekizoğlu Mehmed Efendi Ocağı. Ocak sonradan Osmanlı Devleti vatandaşı Pancirî ve Jorj Kartalî Bey Efedilerin olmuştur (VD. 85: 40). 1889 mali yılı kayıtları, 41 numaralı ocağın Onsekizoğlu Mehmed Efendi ve Milopro üzerinde bulunduğunu göstermektedir (MCSD. 72: 191).

42 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Boşnak Hasan Yazıcı ve Ahmed Bey'in İlitler adlı yerdeki Ocağı. Kapanmıştır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 41).

43 NUMARALI OCAK: Zonguldak Demiryolu'nun sağ tarafında Sulu oğlu Ömer Ağa'nın Acılık karşısındaki Ocağı. Kapanmıştır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 42).

44 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Bayram Çavuş Ocağı. Kapanmıştır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 43).

45 NUMARALI OCAK: Zonguldak'da demiryolun sağ tarafında Espaso Ocağı. Espaso bu ocağı dört hisse itibar ederek bir hissesi kendi elinde iken satış yoluyla Tüccardan Pavlaki, Çakır Yuvan ve Vasilaki ortak olmuşlardır (3 Aralık 1887) (VD. 85: 44; MCSD. 72, s. 192).

46 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Simyon oğlu Yorgi Ocağı. Bu ocak, belirlenemeyen bir tarihte terkedilmiştir. Ancak 1889 mali yılı kayıtları, ocağın Simyonoğlu ve Milo Yuvan elinde bulunduğunu göstermektedir (VD. 85: 45; MCSD. 72, s. 192).

47 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Akıllı oğlu Emin ve Celil'in Acılık'da Ocağı. Bu ocak Zonguldak'da Milo Hristo'nun **265** numaralı ocağına katılmıştır (VD. 85: 46). Hangi tarihlerde üretim yaptığı ve ne zaman katıldığı tespit edilememiştir.

48 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Toma Medin ve Yuvan Ocağı. 1889-1904 yılları arasında bazı değişikliklerle ortaklar tarafından üretim yapıldığı tespit edilmiştir (MCSD. 72: 194; VD. 85: 47; MCSD. 98: 116).

49 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Küçük Petko ve Luka Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 48).

50 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Simyon oğlu Yorgi ve Nikola Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 49).

51 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Lâtin Yorgi ve Ali Nuri Ömertarlası'nda Ocak. Bu numara lağvedilerek **264** numara konduğundan, bu numaraya müracaat olunması için kayıtlara şerh verilmiştir (19 Mayıs 1887) (VD. 85: 50).

52 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Simon oğlu Yorgi ve Çolak Kosti ve Cora'nın Ömertarlası'nda Ocak. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 51). 1889 tarihli maden idaresi kayıtları, Simyon oğlu Yorgi ve Çolak Kostanti ellerinde düşük kapasite ile işletildiğini göstermektedir (MCSD. 72: 193).

53 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Ahmed Kapdan ve Anderya Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 52).

54 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Mahmud Bey ve Derviş Ocağı.

Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 53).

55 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Laz Emin ve Hacı Hüseyin Ağa Ocağı. Bu ocak metrük durumdadır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman metrük duruma düştüğü tespit edilememiştir (VD. 85: 54).

56 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Boyacı oğlu Nikola Ocağı. Bu ocak metrük durumdadır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman metrük duruma düştüğü tespit edilememiştir (VD. 85: 55). 1889 mali yılı kayıtları, Boyacıoğlu Yorgi elinde yüksek kapasiteli üretim yapar vaziyette olduğunu göstermektedir (MCSD. 72: 195).

57 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Milopro ve İstefan Ocağı. Bu ocak metrük durumdadır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman metrük duruma düştüğü tespit edilememiştir (VD. 85: 56).

58 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Cumalı Ahmed'in Ömertarlası'nda Ocağı. Bu ocak terkedilmiş durumdadır (VD. 85: 57). Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman metrük duruma düştüğü tespit edilememiştir.

59 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Mülazım Abdullah Bey'in Ömertarlası'nda Ocağı. Maden idaresinin 1889 mali yılı kayıtları Laz Emin ve Mülazim Bey ellerinde orta ölçekli üretim yapar durumda bulunduğunu göstermektedir (MCSD. 72: 198). Ocak **281** numaralı Mustafa Çavuş'un tasarrufunda olan ocağına katılarak müştereken işletilmek üzere Şirket-i Hayriye adı verilmiştir, 15 Mayıs 1892 (VD. 85: 58).

60 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Laz Emin Ağa ve Sarı Marko'nun Kok Fırını arkasında Ocak. Bu ocak kapalı durumdadır (VD. 85: 59). Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir.

61 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Lâtin Ziko'nun Baştarla'da Ocağı. Kapalıdır (VD. 85: 60). Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir.

62 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sağ tarafında Göreleli Mahmud Ağa Ocağı. Kapalıdır (VD. 85: 61). Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir.

63 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Heci oğlu Yorgi ve Kaptan Petko'nun Kerpiçlik'de Ocağı. Ocak 60 parça hisse itibar edilerek 30 parçası Hacı oğlu Yorgi Panoplin'in ve diğer 30 parçası da Yorgi Rumbaki'nin olmak üzere üretim yapacaklarına dair verdikleri 25 Mayıs 1892 tarihli kefaletname gereği tezkiresi verilmiştir (26 Mayıs 1892). İmalatında bulunan damarların, Küçük ve Bamnam, Dikerle, Lukice damarında başlayarak Lukice, Milopro, Sulu, Prenebey, Acılık damarları (4 Temmuz 1894) (VD. 85: 62).

64 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Mustafa Çavuş Ocağı. Kapalı durumdadır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 63).

65 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Derviş ve Tevfik Ocağı. Kapalı durumdadır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 64).

66 NUMARALI OCAK: Zonguldak Mevkiinde demiryolun sol tarafında Mustafa Çavuş Ocağı. Kapalı durumdadır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 65).

67 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Ahmet Ali ve Mustafa Çavuş Ocağı. Kapalı durumdadır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 66).

68 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Akman oğlu Mustafa Bey Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 67).

69 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde demiryolun sol tarafında Ahmed Bey ve Hacı Hüseyin Ağa ve Kara Yuvan'ın Ömertarlası altında Ocağı. Bu ocak, 40 parça hisse itibar olunarak müteveffa pederleri Kara Yuvan'dan menkul 35 parça hisseleri, yetimleri vekâletiyle anneleri tarafından Boyacıoğlu damadı Yorgi'ye devredilmiştir (18 Eylül 1890) (VD. 85: 68).

70 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Mağaraağzı'nda Şirinyan Ocağı. Bu ocak 40 parça hisse itibar edilmiş ve 10 parçası Çıkrıkcızade Ahmed Efendi'nin, 10 parçası Teke Halil Ağa'nın ve 10 parçası İsmail Reis oğlu Hüseyin Ağa'nın ve 10 parçası biraderi İbrahim Ağa'nın olmuştur (6 Kasım 1902) (VD. 85: 69).

71 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Mağaraağzı'nda Kompot ve Milo Şahin Ocağı. Bu ocak Milo Şahin tarafından 1871 tarihinde açılmıştır. Milo Şahin, 1872 senesinde Kombot'u ortak etmiş, 1874 senesinde kalan hisselerini Heci oğlu Yorgi ve Karayani'ye 64.000 kuruş bedel karşılığı devretmiştir (VD. 85: 70).

72 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Mağaraağzı'nda Kör Nikola ve Filip Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 71).

73 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Mağaraağzı'nda Ballık'da Ahmed İsmail Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 72).

74 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Acılıktarlası'nda Sarı Marko ve Milo Hristo ve Panayot'un Ocağı. Bu ocak, Musa oğlu Mehmed ortakları Marko, Nikola ve Cora Papaviç taraflarından 60.000 kuruş bedel ile Gürcü Pano Efendi'ye terkedilmiştir (20 Temmuz 1891) (VD. 85: 73).

75 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Mağaraağzı'nda Akçagöz adlı yerde Boşnak Ahmed Ali Ağa Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 74).

76 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Mağaraağzı'nda Suluoğlu Ömer Ağa ve Papazoğlu Marko ve Hüseyin Yazıcı ve Toma'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 75).

77 NUMARALI OCAK: Kilimli Demiryolu'nun sağ tarafında Kapan adlı yerde Malyo Milo ve ortağı Mahmud Efendi Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 76).

78 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sol tarafında Gürgengeçidi adındaki yerde Mumcu Nikola'nın Ocağı. Bu ocak terkedilmiş ve maden idaresine ait iken Bahriye Nezareti'nin 20 Mayıs 1901 tarihli emri gereği maden nizam ve usulüne uygun olarak üretim yapılmak üzere Padişahın yakınlarından Emin Bey Efendi'ye ihale olunmuştur (25 Temmuz 1901) (VD. 85: 77).

79 NUMARALI OCAK: Süleyman ortağı Sarıoğlu Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 78).

80 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun solunda Damağılı adındaki yerdi Laz Hasan ve Kabaşoğlu ve Bağlıoğlu Hüseyin'in ellerinde bulunan Ocak. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 79).

81 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun solunda Damağılı adındaki yerde İstefan Medin ve Hristo Ocağı. Bu ocak **226** numaralı ocağa yakınlığı dolayısıyla idare tarafından satın alınarak iptal edilmiştir (VD. 85: 80). Bu işlemin ne zaman yapıldığı kayıtlarda yeralmamaktadır.

82 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun solunda Büyüksıklık adındaki yerde Mülazım Abdullah Bey'in Ocağı. Kapanmıştır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 81).

83 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sol tarafında Büyüksıklık adındaki yerde Hatiboğlu Hacı İbrahim Ağa'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 82).

84 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sol tarafında Büyüksıklık adındaki yerde Kara Boşko ve Heci Bodos Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 83).

85 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sol tarafında Büyüksıklık adındaki yerde Marko Milo ve Coko Ocağı. Bu ocağın yarısı Panciri Bey ve yarısı Jorj Katalî Efendi'nin olmuştur (30 Temmuz 1897) (VD. 85: 84)

86 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sol tarafında Büyüksıklık adındaki yerde İstefan Medin ve Kara Simo Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 85).

87 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Demiryolun sağ tarafında Andontarla adındaki yerde Nikola ve Kosti Ocakları. Bu ocak 40 parça hisse itibar edilerek 20 parçası Nikola'nın, 10 parçası Karadon'un ve 10 parçası da Anton Miranoviç'indir (7 Haziran 1890) (VD. 85: 86).

88 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sol tarafında Büyüksıklık adındaki yerde Hasan Çavuş ve Filip Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 87).

89 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sol tarafında Eşfanlık adındaki yerde Hasan Çavuş ve Coko Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 88).

90 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sol tarafında Büyüksıklık adındaki yerde Eminoğlu Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 89).

91 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun Ihlamurluk Deresi adındaki yerde Hacı Ömer ve Cora Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 90).

92 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sağ tarafında Uçuralıklık adındaki yerde Çakır Yuvan'ın oğlu Nikola ve Coko Ocağı. Maden idaresinin 1889 yılı kayıtları, Kilimli mevkiinde bulunan 92 numaralı ocağın Arabzade Mehmed Efendi ve Kigork tarafından işletilmekte olduğunu göstermektedir (MCSD. 72: 295). Kapandığı anlaşılan ocağın ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 91).

93 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun solunda Kumtarlası adındaki yerde Topaloğlu Bayram ve Ankaralı Kirkor Ocağı. Bu ocak padişahın yakın adamlarından Arif Bey'in elindedir (19 Ekim 1901) (VD. 85: 92).

94 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sağında Ihramurluk adındaki yerde Metro Milo ve Lâtin Yanko Ocağı. 30 parça hisseden oluşan ocağın 17.5 parçası Petro'nun 7.5 parçası Tıngıroğlu Agob Efendi'nin 5 parçası da Sinoplu Hasan Efendi'nindir. Nofice, Büyük Mustafasinan, Deliciva adlarındaki damarlar üzerinde üretim yapılmaktadır (16 Ocak 1895) (VD. 85: 93).

95 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolunda Coro Sava'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 94).

96 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sağ tarafında Petreklik adındaki yerde Mumcu Nikola ve Molla Osman Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 95).

97 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun Petreklik adındaki yerde Molla Osman ve Hasan Yazıcı ve Abdurrahman Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 96).

98 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sağında Dördüncü İlid adındaki yerlerde Malo ve Ankaralı Kirkor Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 97).

99 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun solunda Boşnak Süleyman ve Hacı Hafiz Efendi Ocağı. Bu ocak tamamen Hacı Hafız Efendi'nindir (29 Haziran 1877) (VD. 85: 98).

100 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sol tarafında Ahmed Ali Ocağı. Bu ocak Tüccardan Bodosaki Efendi, Madenci Ahmed Ali Ağa ve Boşnak Mehmed Efendi tarafından işletilmektedir (20 Aralık 1893) (VD. 85: 99).

101 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sol tarafında Toma Medin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 100).

102 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun sağında Laz Hasan ve Tahir Efendi Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 101).

103 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryolun solunda Mustafa Sinan ve Dimitri Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 102).

104 NUMARALI OCAK: Çatalağızı mevkiinde[23] Karadon adındaki yerde Laz Hasan Ağa Ocağı. Bu ocak Artin Karamanyan ve Ashoğlu'nun olmuştur (7 Kasım 1893) (VD. 85: 103).

105 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Büyüksıklık'da Laz Hasan ve Topuz Ahmed'in Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 104).

---

[23] Orijinal kayıtta "Çatalağzı mevkii" dense de Çatalağızı ayrı bir mevki olmayıp Kilimli'ye tabidir.

106 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Büyüksıklık'da Trabzonlu Sâfî Efendi'nin ve Boşnak Süleyman'ın Ocağı. 1889 mali yılında Davit Efendi ve ortaklarının elinde olan ocak, daha sonra kapanmıştır. Ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 105; MCSD. 72: 232).

107 NUMARALI OCAK: Çatalağızı mevkiinde Karasu'da Laz Hasan ve Molla Hasan ve Simo Pero ve Çil Simo Ocağı. 1889 yılında Laz Hasan ve Molla Hasan'ın elinde olan ocak, daha sonra kapanmıştır. Ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 106; MCSD. 72: 234).

108 NUMARALI OCAK: Çaktalağzı mevkiinde Karasu civarında Günyüz adındaki yerde Laz Hasan ve Çakmakcıoğlu Hasan ve Mollaoğlu Şaban Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 107).

109 NUMARALI OCAK: Çatalağızı mevkiinde Üzülmez Dağının Kilimli tarafı anlında Müfazım Bey, Sâfî Efendi ve Mustafa Sinan Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 108).

110 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde İnağzı'nda Fırıncıkdere'de Laz Hasan ve Molla Hasan Ocağı. 1889 mali yılında Laz Hasan ve Molla Hasan ellerinde bulunan ocak, daha sonra kapanmıştır. Ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 109; MCSD. 72: 235).

111 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde İnağzı İskelesi'nde Fırıncıkdere'de Petkosnan Ocağı. Ne zaman açıldığı tespit edilemeyen bu ocak, terk edilmiş olmasından dolayı müzayedeye çıkarılmış, 15.000 kuruşda Abit ve Şakir Beyler'de kalmıştır (8 Eylül 1900) (VD. 85: 110).

112 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde İnağzı İskelesi'nda Fırıncıkdere'de Kombot ve Coro Boran Ocağı. Ne zaman açıldığı tespit edilemeyen bu ocak 19 Ocak 1889 tarihinde tamamen Kombot'un eline geçmiştir. Ancak Kombot'un Halacyan Parsih Efendi'ye 400 lirayı aşan borcu yüzünden haczedilmiştir (VD. 85: 111).

113 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde İnağzı İskelesi'nde Çurlacık adındaki yerde Üçköylü Mehmed Efendi ve Cive Ocağı. Ne zaman açıldığı tespit edilemeyen ocak 40 parça hisse itibar olunup 30 parçası Metro Yuvan'ın 10 parçası Cive Todori'nindir. Metro Yuvan'ın ölümü dolayısıyla oğlu Nikola hisselerinden 10 parçasını bazı şartlarla Saniko'ya devretmiştir (28 Eylül 1897) (VD. 85: 112).

114 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde İnağzı İskelesi'nde Karanlıkdere'de Marko ve ortağı Vaso'nun Ocağı. 1878'den önce açılan ocak, 1889-1904 mali yıllarında Coraş oğlu Nikola'nın elindedir (VD. 85: 113; MCSD. 72: 235; MCSD. 98: 130).

115 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Büyüksıklık'da Petkosnan ve Mumcu Nikola'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 114).

116 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Dağcı Ahmed Ağa Ocağı.1878'den önce açılan ocak, 1889 mali yılında Alacaağzı'ndaki **116** eski **1** yeni numaralı ocak, **117** eski **15** yeni, **275** eski **16** yeni numaralı ocaklarla birlikte Trabzonlu Ahmed Efendi'nin elindedir (*VD. 85: 115*; MCSD. 72: 247).

117 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Dağcı Ahmed Ağa Ocağı. 21 Ekim 1890 tarihli kefaletname ocağın bu tarihte üretime başladığını veya işletmede bir değişiklik olduğunu göstermektedir (VD. 85: 116).

118 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Hacı Mehmed Ali ortağı Marko Yuvan Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 117).

119 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Hacı Mehmed Ali ortağı Marko Yuvan Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 118).

120 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Karamahmudoğlu Hacı Ahmed ortağı İstefan ve Murad Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 119).

121 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Berber İbrahim oğlu Hasan Efendi Ocağı. Bu ocak 122 numaralı ocağa katılmıştır (VD. 85: 120).

122 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Berber İbrahim oğlu Hasan Efendinin Soğuksu'daki Ocağı. Bu ocak, 121 numaralı ocak ile değiştirilerek terk edilmiş olduğundan Müzayede ile 400 Osmanlı Lirası karşılığında Abid ve Şakir Beyler'e satılmıştır (24 Aralık 1902) (VD. 85: 121).

123 NUMARALI OCAK: Alaca ağzı mevkiinde Madenci Tevfik ortağı Mehmed Ali ve Petko Cora Ocağı. 1878'den önce açılan bu ocak, terk edilmiş olması dolayısı ile müzayede sonucu 2.300 kuruş bedel karşılığı Abid ve Şakir ve Cemal Beyler kumpanyasına satılmıştır (13 Mayıs 1903) (VD. 85: 122).

124 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Çolak Todori ortağı Halil Efendi Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 123).

125 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Hacı Süleyman oğlu Hacı Halil ortağı İstefan Ocağı. 1889 mali yılı kayıtları Petko Cora elinde olduğunu göstermektedir (MCSD. 72: 250, 266).

190 numaralı ocağa katılmış olan ocak, eskisi gibi ayrılarak **125** numara ile işlem yapılmak üzere Petko Cora'nın elindedir (29 Temmuz 1893) (VD. 85: 124).

126 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Çöğendazoğlu Süleyman Ağa Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 125).

127 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Teflanli'de Çöğendaz oğlu Süleyman Ağa'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 126).

128 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Hacı Bekir oğlu Emir İsmail Ocağı. Ocak tamamen Emir İsmail'in eline geçmiştir (30 Mart 1876), 1904 yılından sonra kapanmıştır. Hangi tarihlerde kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 127; MCSD. 89: 77).

129 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Kireçlik İskelesi'nde Çıkrıkcı oğlu Ahmed Ağa Ocağı. Kapalıdır. Ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 128).

130 NUMARALI OCAK: Alacaağzı İskelesi'nde Madenci Heci Marko'nun Eseli Köyü altında Ocağı. 1878'den önce açıldığı anlaşılan ocak, 1889 mali yılında Mitos ve Hacı Şakir Bey tarafından işletilmektedir. Ocak, 25 Nisan 1892 tarihinde tamamen Mitos Efendi eline geçmiştir (VD. 85: 129; MCSD. 72: 252).

131 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Armutcuk Ocağı. 1878'den önce açılan ocak, 1889 mali yılında Trabzonlu Ahmed Efendi ve ortaklarının elindedir. Sonra yarı yarıya olmak üzere Panciri Bey ve Kartalî Efendilerin ellerine geçmiştir (13 Eylül 1896) (VD. 85: 130; MCSD. 72: 253).

132 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Akçabağlık'da Madenci Trabzonlu Ahmed Efendi ve İsmail Bey'in Ocağı. 1889 mali yılında Ahmed Efendi ve İsmail Bey tarafından işletilmektedir. Sonra 40 parça hisse itibar edilen bu ocağın 20 parçası İsmail Bey'in ve 20 parçası da Tayyibe Hanım'ın olmuştur (23 Kasım 1893) (VD. 85: 131; MCSD. 72: 255-257).

133 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Hacı Deli Ahmed oğlu Yakub Ağa'nın Akcabağlık'daki Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 132).

134 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Karamahmudoğlu Mustafa Bey'in Akcabağlık'daki Ocağı. Kapalıdır. 1878'den önce açılan ocağın ne zaman kapandığı tespit edilememiştir. Bu ocak hakkında 1892 yılında Karamahmudoğlu Mustafa'nın eski ocağı deyimi geçmektedir (VD. 85: 133; MİKD. 6: 7).

135 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Üçköylü Mehmed Efendi ile ortağı ve Mustafa Çavuş'un Akçabağlık'taki Ocağı. 1889 mali yılı kayıtlarına göre Üçköylü Mehmed Efendi'nin elinde bulunmaktadır. Ocak, 40 parça hisse itibar edilerek 12 parçası Üçköylü Mehmed Efendinin oğlu İbrahim Efendinin, 10 parçası Molla Halil oğlu Ahmed Ağanın, 6'şardan 18 parçası Üçköylü oğlu Mustafa ile kızları Hanife ve Havva Hanımların olmuştur (VD. 85: 134; MCSD. 72: 258).

136 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Ali Kavasın oğlu Mustafa Bey ortağı Ahmed Ağa ve Halil Ağa'nın Çakmaklı Karagürgen'deki Ocağı. 1889 mali yılında orta ölçekli üretimi ile Onsekizoğlu Mehmed Efendi ve ortaklarının ellerindedir (MCSD. 72: 259). 8 Ekim 1901 tarihi itibariyle Abid ve Ahmed Şakir'in ellerinde bulunmaktadır (VD. 85: 135).

137 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Mali oğlu Kapdan Mehmed ve Hacı İsmail Kapdan'ın Karameşelik'deki Ocağı. Bu ocak, **216** numaralı ocak ile birleştirilmiştir (30 Temmuz 1891) (VD. 85: 136).

138 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Karamahmud oğlu Hacı Ahmed Ağa Ocağı. 1889 mali yılı kayıtları, ocağı orta ölçekli üretimi ile Karamahmudzade Hacı Ahmed Ağa Vekili Mahmud Bey'in elinde göstermektedir (MCSD. 72: 260-261). Daha sonraki yıllarda Mahmud, Halil Beylerin, Hacı Ahmed Ağa'nın hanımı Hatice Hanım, küçük oğlu Mehmed'in, Nazife Hanım'ındır (21 Mart 1898) (VD. 85: 137).

139 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Hacı Mehmed Ali ortağı Çakır Yuvan oğlu Vasil Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 138).

140 NUMARALI OCAK: Amasra'da Tarlaağzı adındaki yerde Ahmed Ali Ağa ve Laz Emin Ocağı. 1889 mali yılı kayıtlarına göre, yüksek kapasiteli üretimi ile Ahmed Ali, Edhem ve Emin Ağaların ellerinde bulunmaktadır . 26 Mayıs 1893 tarihinden itibaren yarı yarıya olmak üzere Edhem Ağa ile Ahmed Ali Ağa tarafından işletilmektedir (VD. 85: 139; MCSD. 72: 260, 270-271).

141 NUMARALI OCAK: Amasra'da Laz Hasan ve Dilyan oğlu Mustafa Ağa'nın Çınarlı'daki Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 140).

142 NUMARALI OCAK: Amasra'da Tarlaağzı'nda Lazopir ve Yakomi ve Marko Ocağı. 1889 mali yılı kayıtlarına göre ocak, Bodosaki ve ortakları elinde yüksek seviyede üretim yapar haldedir . Bu ocak, 5 Ocak 1898 tarihinden itibaren Cevahircizade Bodosaki, Anastasyan Yazıcı Bodos, ve Pandelaki'nin olmuştur (VD. 85: 141; MCSD. 72: 272).

143 NUMARALI OCAK: Amasra'da Tarlaağzında Bodos ve Marko Şahin Dayud ve Nikola yetimleri Ocağı ***(VD. 85: 142).*** 1889 mali yılında ocak, yüksek kapasiteli üretimi ile Bodosaki ve ortaklarının ellerindedir (MCSD. 72: 274).

144 NUMARALI OCAK: Amasra Çınarlı'da Madenci Nişo Ocağı. 1889 mali yılı kayıtlarına göre ocak, Kosti'nin elinde orta seviyede üretim yapmaktadır (***VD. 85: 143;*** MCSD. 72: 277).

145 NUMARALI OCAK: Amasra'da Limanağzı'nda Marko Dayud Ocağı. Bu ocak 120 parça hisse itibariyle 100 parçası Pano Gürcü Efendi'nin geri kalan 20 parçası Halacyan Parsih Efendi'nindir (25 Mart 1889) (VD. 85: 144).

146 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Onsekizoğlu Mehmed ve Üçköylü Mehmed Efendilerin açtığı Ocak. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 145).

147 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Ali Bey oğlu Süleyman ve Arif Ağaların Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 146).

148 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Karabayır'da Hacı Süleyman oğlu Süleyman ve Dostumoğlu Mustafa'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 147).

149 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde demiryol kenarında Ereğlili Abdurrahman Ocağı. 1889 mali yılında düşük seviyeli üretimi ile Abdurrahman, Hasan ve Mehmed Efendilerin ellerindedir. Sonradan kapanan ocağın hangi tarihlerde kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 148; MCSD. 72: 236).

150 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Çayırüstü adındaki yerde Boşnak Süleyman Mehmed'in Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 149).

151 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Kerpiçlik'de Kara Yuvan ve Sarı Marko ve Coro İlya'nın Ocağı. Bu ocağın, 1885 senesinde, 241 numaralı ocak üzerine katılması için tezkire verilmiştir (VD. 85: 150).

152 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Kelpyalağı adındaki yerde Petko Petro'nun Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 151).

153 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Acılık'da Milopro ve Partalcı Yuvan ve Kara Coko'nun Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 152).

154 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Akcabağlık'da Yusuf oğlu Mehmed ve Mahmud ve Hüseyin Bey'in Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 153).

155 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Büyüksıklık adındaki yerde Salih Efendi ve Boşnak Ömer ve Filib'in açtığı Ocak. Bu ocak 178 numaralı ocakla birleştirilerek yarı yarıya olmak üzere Panciri Bey ve Kartali Efendi ellerine geçmiştir (30 Temmuz 1897)(VD. 85: 154).

156 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Büyüksıklık adındaki yerde Raba Marko'nun Ocağı. 1889 Ağustosunda, üretimi durma noktasına gelmiş olarak, Öleceoğlu Hasan'ın elindedir. Sonradan kapanan ocağın hangi tarihte kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 155; MCSD. 72: 238).

157 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Eskibağlık adındaki yerde Boşnak Ahmed Ali'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 156).

158 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Karaçorak'da Murad Şaban ve Galib'in Ocağı. Bu ocak, 30 parça hisse itibar olunup beş parçası Ahmed İsmail'in, geri kalan 25 parçanın 12.5 parçası Hacı Galib Efendi'nin ve 12.5 parçası Ereğlili Ahmed Bey'in olmuştur (1 Mart 1885) (VD. 85: 157).

159 NUMARALI OCAK: Kilimli'de Damağılı adındaki yerde Hacı Hafız ve Boşnak Mehmed ve Hasan Efendi'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 158).

160 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Mülazım Abdullah Bey Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir(VD. 85: 159).

161 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Hasan Paşa oğlu Mustafa ve Süleyman Ağaların Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir(VD. 85: 160).

162 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Arabzade Mehmed Efendi'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 161).

163 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Ahmed İsmail ve Kombot ve Laz Emin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 162).

164 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Said İmam ve Terzi oğlu Hüseyin'in Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 163).

165 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Boşnak Mehmed Efendi ve İstefan'ın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 164).

166 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Boşnak Süleyman ve Salih Efendi ve Sarıoğlu Ocağı. Bu ocak, 30 parça hisse itibar olunup, 20 parçası Sivacıyan David Efendi'nin ve 5 parçası Papazoğlu Marko'nun ve 5 parçası da Coko biraderi Boco'nun olmuştur (10 Aralık 1887) (VD. 85: 165).

167 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Hacı Süleyman oğlu Süleyman'ın Ocağı. 2 Kasım 1892 tarihinde ocak, 40 parça hisse itibar edilmiş, 20 parçası Hacı Süleyman oğlu Süleyman Efendi'nin, 10 parçası Ali Bey oğlu Süleyman Ağa'nın, 5 parçası Zekiya Hanım'ın ve 5 parçası Fehmiye Hanım'ın olmuştur (VD. 85: 166).

168 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Salih Efendi ve Boşnak Süleyman ve Deli Cive ve Nuri'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 167).

169 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Müftioğlu Hacı İsmail ve Karamahmud oğlu Mustafa Bey Ocağı. Bu ocak **216** numaralı ocak ile değiştirilmiştir. Ancak değişiklik işleminin ne zaman yapıldığı belirtilmemiştir (VD. 85: 168).

170 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Akca Ahmed oğlu Mehmed Ali ve Marko'nun Ocağı. 1889 mali yılında ocak, Çöğendezoğlu, Hasan ve Marko'nun ellerinde düşük kapasite ile işletilmektedir (MCSD. 72: 240). Sonradan kapanan ocağın hangi tarihlerde kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 169).

171 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Mahmud ve Kadri Beyler ve Yumralı Hacı Memiş Ağa'nın Ocağı. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 170).

172 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Mumcu Nikola ve Kürt Şerif'in Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 171).

173 NUMARALI OCAK: Amasra mevkiinde Şişmanoğlu Mustafa Bey ve Ölecekoğlu Hüseyin'in Ocağı. 1889 mali yılında, yüksek seviyeli üretimi ile Ölecekoğlu Hüseyin ve Musa'nın ellerinde bulunmaktadır (MCSD. 72: 278). Ocak 20 Mayıs 1901'de tamamen Cevahircioğlu Bodosaki'ye geçmiştir (VD. 85: 172).

174 NUMARALI OCAK: Kilimli Mevkiinde Hacı Ömer ve Lazo ve İstefan ve Ankaralı Andon ve Kirkor'un Ocağı. Ocak, 40 parça hisse itibariyle tamamı Bodosaki'ye geçmiştir (27 Aralık 1892). Açılış tarihi belirlenememiştir (VD. 85: 173).

175 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Hacı Ömer, Lazo ve İstefan'ın, Andon ve Kirkor'un Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 174).

176 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Mülazım Bey'in, Lazo , Hacı Ömer ve İstefan'ın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir(VD. 85: 175).

177 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Mülazim Bey ve Lazo ve Hacı Ömer ve İstefan'ın Ocağı. Bu ocak Kilimli mevkiinde Büyükgeçit adındaki yolun altında, kuzeyden Mostra doğudan Köçekçi Marko Ocağı ile arasında bulunan arklan[24] ve kıble tarafı 450 metre ile ve batı tarafı Halacyan Efendi'nin bacası ile aralarında bulunan diğer bir arklan ile sınırlıdır (VD. 85: 176).

178 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Salih Efendi ve Süleyman ve Coko ve Filib'in Ocağı. **178** numaralı bu ocağın muamelesi, **155** numaralı ocak üzerine kaydedilmiştir (VD. 85: 177). Bu ocak ile **155** numaralı ocak birleştirilerek yarı yarıya olmak üzere Pancirî Bey ve Kartalî Efendi ellerine geçmiştir (30 Temmuz 1897) (VD. 85: 154).

179 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Mustafa Sinan ve Hatiboğlu Süleyman'ın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 178).

180 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Hüseyin Çavuş ve Mustafa Sinan'ın Ocağı. 1889 mali yılında orta ölçekli üretim yapan ocak, Arabzade Mehmed Efendi'nin hanımı Sıdıka Hanım, Hasan ve Emir Ali'nin elindedir (VD. 85: 179; MCSD. 72: 242).

---

[24] Arklan: küçük su akıntısı, derecik.

181 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Hafız Tahir ve Subaşızade Ali ve Hacıpir zade Hüseyin'in Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 180).

182 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Berber İbrahim oğlu Hasan Efendi ve Abdullah Çavuş'un Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 181).

183 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Baytar Mustafa Ağa ve Laz Hasan'ın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 182).

184 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Hacı Memiş Ali ve Halil Bey ve Uzun İstefan'ın Ocağı. kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 183).

185 NUMARALI OCAK: Alacaağzı Mevkiinde Hacı Memiş Ali ve Kadri Bey'in Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 184).

186 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Molla Hasan ve Süleyman Mehmed'in Ocağı. Bu ocak tamamen Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasının eline geçmiştir (7 Kasım 1893) (VD. 85: 185).

187 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Şaban oğlu Hasan ve Trabzonlu Hüseyin ve Samsunlu Ahmed'in Ocağı. Bu ocak 27 Temmuz 1893 tarihinde Laz Hasan Efendi, Onsekizzade Mehmed Efendi ve Hacı Deli Ahmed oğlu Yakub Efendi'nin olmuştur (VD. 85: 186).

188 NUMARALI OCAK: Kilimli'de Odabaşoğlu Hasan Bey'in Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 187).

189 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Meryemtarlası'nda Hatiboğlu Hacı İbrahim Ağa'nın Ocağı. 1889 mali yılında Hatiboğlu ve Hüseyin Ağa üzerinde olduğu görülmektedir (VD. 85: 188; MCSD. 72: 243).

190 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Hacı Halil ve Demircioğlu Mustafa Çavuş'un Ocağı. Bu ocak Hacı Süleyman oğlu Süleyman Efendi'nin tasarrufunda Ortaatak'tan Bozburun'a ve Pınar sonuna kadar hudut ile sınırlı, Büyük ve Kesmeli damarları içermek üzere üretim tezkiresi verilmiştir (29 Temmuz 1893) (VD. 85: 189).

191 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Arabzade Mehmed Efendi'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 190).

192 NUMARALI OCAK: Alacaağzında Halatçı Osman oğlu Halil ve Çakaloğlu Hasan Ağaların Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 191).

193 NUMARALI OCAK: Kozlu'dadır. Kozlu'da bulunan ocak, 1309 (1893) mali yılı kayıtlarına göre Madenci Dostumoğlu Mustafa Bey'in elindedir. Bu ocakla ilgili başka bir bilgiye rastlanmamıştır (VD. 85: 192; MD. 208: v. 195).

194 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Dostumoğlu ve Ömer Çavuş'un Ocağı. Hangi tarihlerde işletildiğitespit edilememiştir. Ancak 1889 mali yılında Dostumoğlu Mustafa Bey hesabına çalışır gözükmektedir. Daha sonra kapanmıştır (MCSD. 72: 179; VD. 85: 193).

195 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Kalaycıoğlu Mustafa Efendi ve Mülazım Bey Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 194).

196 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Mustafa Çavuş Ocağı. Bu ocak, Gürcü Pano Efendi'nin eline geçmiş, 15 Haziran 1892'de Nikola Gragoviç'den 40.000 kuruşa Domuzcu ve Taşbaca damarlarını da satın almıştır (VD. 85: 195).

197 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Molla Osman ve Halil Ağaların Ocağı. 1889 mali yılında İblis Halil Ağa'nın elinde bulunmaktadır. Sonradan kapanan ocağın hangi tarihlerde kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 196; MCSD. 72: 263)

198 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Abdurrahman ve Hasan Efendi ve Şakir ve Metro Milo'nun Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 197).

199 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Ahmed Ali ve Laz Hasan ve Mehmed Efendi ve Salih Efendi ve Tahir Ağa Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 198).

200 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Hasan Kapdan ve Hüseyin Bey ve Mehmed Kapdan Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir(VD. 85: 199).

201 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Laz Emin ve Ahmed Efendi'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 200).

202 NUMARALI OCAK: Alacaağzında Tevfik Paşa, Ahmed Efendi, Kadir ve Mahmud Beylerin Ocağı. 1889 mali yılı kayıtları, ocağın Karamahmudzade Mahmud Bey elinde düşük kapasiteli üretim yapar halde

bulunduğunu ortaya koymaktadır. Ocak 1904 mali yılında Karamahmudzade Mahmud ve Kadri Beyler ile Abid ve Şakir Beylerin ellerinde bulunmaktadır (VD. 85: 201; MCSD. 72: 262; MCSD. 98: 81).

203 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Tevfik, Gerzeli Hasan ve Deli Yakub ve Ali Yüzbaşı'nın Ocağı. Bu ocak Gürcü Kumpanyasına geçmiştir. Ancak bu el değiştirmenin ne zaman meydana geldiği tespit edilememiştir (VD. 85: 202).

204 NUMARALI OCAK: Kireçlik'de Dağcı Ahmed Ocağı. Bu ocak 40 parça hisse itibar olunarak 30 parçası Dağcı Ahmed Ağa'nın ve 10 parçası Köleviç oğlu Hüseyin Ağa'nın olmuştur (22 Temmuz 1893) (VD. 85: 203).

205 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Arapzade Mehmed Efendi'nin Ocağı. Ocak yarı yarıya olmak üzere Panciri Bey ve Kartali Efendi ellerine intikal etmiştir (13 Eylül 1896) (VD. 85: 204).

206 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Hacı Mehmed ve Ahmed Dede oğlu Ali Ağa'nın Ocağı. Bu ocak 40 parça hisse itibar edilmiş ve yarı yarıya olmak üzere İsmail Usta zade Hasan Efendi ve Kolsuzoğlu Ahmed Efendi'nin olmuştur (10 Kasım 1896) (VD. 85: 205).

207 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Hecioğlu ve Ahmed Yazıcı ve Akman oğlu İsmail'in Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 206).

208 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Hacı Deli Ahmed oğlu Yakub Efendi'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 207).

209 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Hacı Deli Ahmed oğlu Yakub'un Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 208).

210 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Boşnak Süleyman ve Salih Efendi ve Deli Cive Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir. Ancak 1889 mali yılı kayıtları, Trabzonlu Salih Efendi'nin elinde olduğunu göstermektedir (VD. 85: 206; MCSD. 72: 244).

211 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Lâtin Yanko ve İstefan Milo'nun Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 210).

212 NUMARALI OCAK: Kireçlik'de Eminee'de Kaltakoğlu Ali Kavas'ın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 211).

213 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Kapanağılı adındaki yerde Madenci Demiroğlu Hüseyin Ağa'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 212).

214 NUMARALI OCAK: Alacaağzı'nda Çamlı'da Karamahmudzade Halil Ağa'nın Ocağı. 1889 mali yılı çok küçük bir üretimle Karamahmudoğlu Halil Bey'in elindedir. Sonradan kapanan ocağın angi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 213; MCSD. 72: 269).

215 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Suculu Üstü adındaki yerde Ahmed Kapdan ve Cora Ocağı. 1889 mali yılında Ahmed Kapdan ve Cora tarafından işletilen ocak, yüksek üretim kapasitesine sahiptir. Sonradan kapanan ocağın hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 214; MCSD. 72: 181).

216 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Armutcuk'da Subaşızade Hacıbey Ocağı.1889 yılında Hacı Ali Bey ve Ahmed Efendi ellerindedir (MCSD. 72: 264-265). Bu ocak, **127** ve **129** numaralı ocaklara katılarak, kuzeyden Kiracıyan yolu ve doğudan köprü altındaki arklarda bulunan Büyükbasamak, güneyden dere ve batıdan Onsekizoğlu Ocağı ile sınırlı ve 400 metre dahilinde **216** numara itibar edilerek, İstanbul'da Beşiktaş'ta oturan Padişah'ın yakınlarından Ragıp Bey Hanımı Kamile Hanım'ın eline geçmiştir (31 Temmuz 1901) (VD. 85: 215).

217 NUMARALI OCAK: Amasra mevkiinde Tarlaağzı'nda Çınarlık Yılanlısu adındaki yerde Ohannes ve Mahat'ın Ocağı. Bu ocak terkedilmiş durumda olduğundan müzayedeye konulup 1.200 kuruşa Sezak Penpeciyan'da kalmıştır (4 Temmuz 1896) (VD. 85: 216).

218 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Çataldere'de İstefan Mahat'ın Ocağı. Bu ocak Gürcü Dimitraki ve Pano Efendi'nin eline geçmiştir (24 Mart 1888) (VD. 85: 217).

219 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Teflenli'de Mustafa Bey oğlu Mehmed Ağa'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 218).

220 NUMARALI OCAK: Kilimli'de Büyüksıklık adındaki yerde Laz Emin ve Kürt Şerif ve Arnavud Ahmed'in Ocağı. Bu ocak Panciri Bey ve Kartali Efendi Kumpanyası eline geçmiştir (9 Ağustos 1897) (VD. 85: 219).

221 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Gölpınar'da İncirdibi adındaki yerde Mustafa Bey oğlu Mehmed Ağa'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 220).

222 NUMARALI OCAK: Zonguldak'da Kok Fırını karşısında Boşnak Bayram ve Küçük Mehmed oğlu Mehmed'in Ocağı. Ocak 1889 mali yılında Boşnak Bayram ve Mehmed üzerindedir. Sonradan kapanan ocağın hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 221; MCSD. 72: 291).

223 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Çataldere adındaki yerde Ömer Çavuş'un mîriden 3000 kuruşa aldığı Ocak. Bu ocak 229 numaralı ocağa çevrilmiştir. Çevirme işleminin ne zaman yapıldığı tespit etilememiştir (VD. 85: 222).

224 NUMARALI OCAK: Zonguldak Karaçorak'da Tarla adındaki yerde Rado ve Petro'nun Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 223).

225 NUMARALI OCAK: Kilimli'de Fırıncık Dere'de Petkosnan'ın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 224).

226 NUMARALI OCAK: Kilimli Mevkiinde Damağılı'nda İmamtarlası adındaki yerde Mustafa Çavuş ve Halil'in Ocağı. 1889 yılında Mustafa Çavuş ve Halil'in üzerindedir. 81 numaralı ocağa çevrilmiştir. Büyükdamarın işletildiği bu ocak, 100 parça hisse itibar edilerek 80 parçası Ahmed Naim Bey'in, 20 parçası Kozma Efendi'nin ellerine geçmiştir (1 Ağustos 1901) (VD. 85: 225; MCSD. 72: 245).

227 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde İncirharmanı'nda demiryol kenarında Kara Memiş ve İbrahim Kaptan, İsmail ve Mustafa'nın Ocağı. Bu ocak tamamen Hacı Memiş Ağa'nın eline geçmiştir (19 Haziran 1890) (VD. 85: 226).

228 NUMARALI OCAK: Zonguldak'da Eliktarlası adındaki yerde Ahmed Ali Ağa'nın Ocağı. Bu ocağın ne zaman açıldığı ve ne zamana kadar işletildiği tespit edilememiştir. 1889 yılında Gerzeli Hasan ve Ali Efendi ellerindedir. 1904 yılında Ahmed Ali Ağa elindedir (VD. 85: 227; MCSD. 72: 172; MCSD. 98: 120).

229 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Çataldere'de Civa Matko ve Gerzeli Hasan ve Ali Efendilerin Ocağı. Bu ocak 40 parça hisse itibar edilerek, 20 parçası Tüccardan Ahmed Efendi'nin ve diğer 20 parçası Artin Karamanyan Efendi'nin olmuştur (30 Mayıs 1892) (VD. 85: 228).

230 NUMARALI OCAK: Kozlu'da İncirharmanı'nda Hacı Süleyman oğlu Süleyman ve Hacıbey'in Ocağı. Bu ocak 40 parça hisse itibarıyle 30 parçası Hacı Süleyman oğlu Süleyman Efendi'nin, 10 parçası Trabzonlu Hacıbey'indir (VD. 85: 228).

231 NUMARALI OCAK: Zonguldak'da demiryolu kenarında Mihail İstibratyo'nun Ocağı. Ahmed Ali Ağa'nın imalinden metrük ocağın yanındaki bu ocak, Gürcü Pano Efendi'nin kontrolüne geçmiştir (14 Mart 1888) (VD. 85: 230).

232 NUMARALI OCAK: Kozlu'da demiryolu kenarında Mihail İstibratyo'nun açtığı Ocak. Laz Emin ve Ahmed Efendilerin imallerinden metrük 1 ve 201 numaralı ocakların hududları dahilinde bulunan bu ocak, 1889'dan önce Gürcü Pano Efendi'nin kontrolüne geçmiştir (VD. 85: 231; MCSD. 72: 174).

233 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Mazlumcuoğlu Ocağı üst tarafında Ereğlili Ahmed Bey ve Murad Şaban ve Mustafa oğlu Hacı Kapdan'ın Ocağı. Bu ocağın ne zaman açıldığı ve ne kadar müddetle faaliyetini sürdürdüğü tespit edilememiştir. 1889 yılı kayıtları ocağın faal ve Ereğlili Ahmed Bey ve Müftüoğlu ellerinde olduğunu göstermektedir (VD. 85: 232; MCSD. 72: 175).

234 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Üzülmez Dağı'nda Gürgenağılı adındaki yerde Trabzonlu Ahmed Efendi ve ortaklarının dört damar üzerindeki Ocağı. Bu ocak yarı yarıya olmak üzere Aleksandır Pancirî Bey ve Kartalî Efendilerin ellerindedir (13 Ekim 1896). 1904 mali yılı kayıtları, Ereğli Şirketi Osmaniyesinin elinde bulunduğunu göstermektedir (VD. 85: 233; MCSD. 98: 121, 124).

235 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Kok Fırını adındaki yerde demiryolu kenarında Musa oğlu Mehmed ve Sarı Marko ve Milopro'nun Ocağı. Bu ocak 30 parça hisse itibar olunarak, 15 parçası Musa oğlu Mehmed Ağa'nın, 4 parçası Hacı Osman Ağa'nın ve 5 parçası Sarı Marko'nun ve 3.5 parçası Milopro'nun, kalan 2.5 parçası da Nikola Ceraviç'indir (4 Temmuz 1888) (VD. 85: 234).

236 NUMARALI OCAK: Zonguldak Üzülmez'de Halacyan Parsih Efendi'nin Ocağı. Bu ocak Pancirî Bey ve Kartalî Efendilerin ellerine intikal etmiştir (13 Eylül 1896) (VD. 85: 235).

237 NUMARALI OCAK: Kilimli'de Büyükgeçid'de Halacyan Parsih Efendi'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 236).

238 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Teflenli İskelesi'nde Gölaltı adındaki yerde Halatcı Osman oğlu Halil ve Civelekoğlu Halil Kapdan'ın Ocağı. 1889 yılında Civelekoğlu ve İblis'in elindedir. Muhtemelen

bu ocak 22 Eylül 1890 tarihinde 190 numaralı ocağa katılarak hükümsüz duruma gelmiştir (VD. 85: 237; MCSD. 72: 266).

239 NUMARALI OCAK: Zonguldak'da Acılıkaltı'nda iki damar üzerine Simon oğlu Dimitro, Musa oğlu Mehmed ve Sarı Marko'nun Ocağı. Bu ocak 10 parça hisse itibar edilerek 5 parçası Pavlaki'nin, 2 parçası Musa oğlu Mehmed Ağa'nın, 1 parçası Hacı Osman Ağa'nın ve 1 parçası Hacı Süleyman oğlu Süleyman Efendi'nin ve 1 parçası Acente Hüseyin Efendi'nin iken Hacı Mehmed Ağa'nın 2 parça hissesinden yarım parçası İsmail Ağa'ya ayrılmıştır (5 Temmuz 1904) (VD. 85: 238).

240 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Olukbaşı'nda Mezarlıkaltı'nda Dostumoğlu Mustafa Bey Ocağı. 1889 yılında Dostumoğlu, Ali Bey ve İbrahim Efendi ellerinde faal durumdadır. Sonradan kapanan ocağın hangi tarihlerde üretime başlandığı ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 239; MCSD. 72: 178).

241 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Kerpiçlik'de müteveffa Kara Yuvan'dan metrük Trabzonlu Andon ve Papas Hristo'nun Ocağı. Ocağın 40 parçası Çıkrıkcı Ahmed Efendi'nin ve 10'ardan 20 parçası da İsmail Reis oğlu Hüseyin ve İbrahim Ağalarındır (1 Nisan 1894). Bundan sonra yarı yarıya olmak üzere Dostumoğlu Pavlaki ve Çıkrıkcı Ahmed Efendilere geçmiştir (20 Mayıs 1901) (VD. 85: 240).

242 NUMARALI OCAK: Zonguldak Asma'da Trabzonlu Ahmed Efendi'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihte açıldığı ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 241).

243 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Kerpiçlik'de Tekkeönü'nde Trabzonlu Ahmed Efendi'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 242).

244 NUMARALI OCAK: Kozlu'da Domuzini adındaki yerde Fabrikacı Yanko'nun Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 243).

245 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Kok Fırını üzerinde Madenci Coko'nun Ocağı. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zamana kadar faaliyetini sürdürdüğü tespit edilememiştir. 1889 malî yılında Luka oğlu Coko tarafından işletilmektedir (VD. 85: 244; MCSD. 72: 180).

246 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Demircigünü Dağı adındaki yerde Trabzonlu Ahmed Efendi'nin Ocağı. Ahmed Efendi bu ocağı Artin Karamanyan ve Aslı oğlu Bodosaki Efendi Kumpanyasına satmıştır (8 Kasım 1893) (VD. 85: 245).

247 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Demircigünü Dağı'nın altında Çeyrek Deresi içinde Trabzonlu Ahmed Efendi'nin Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, 285 numaralı ocak üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu Kumpanyasına satılmıştır (8 Kasım 1893) (VD. 85: 246).

248 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Topunderesi içinde Ahmed Efendi'nin Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, 285 numaralı ocak üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 247).

249 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Demircigünü Dağı'nda Hamakoğlu Tarlası'na yakın yol üzerinde Trabzonlu Ahmed Efendi'nin Ocağı.

Ahmed Efendi'nin bu ocağı, 285 numaralı ocak üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 248).

250 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı Gelik'de Hamakoğlu Tarlası'nda Trabzonlu Ahmed Efendi'nin Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, 285 numaralı ocak üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 249).

251 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Gelik'de Metooğlu Tarlası ve Gelik'de dere içinde Koyungeçidi tarafında, Büyük ve Küçük damarlarda Trabzonlu Ahmed Efendi Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, 285 numaralı ocak kayıtları üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 250).

252 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Kardon'da Günid Dağı adındaki yerde Trabzonlu Ahmed Efendi Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, 285 numaralı ocak üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 251).

253 NUMARALI OCAK: Amasra mevkiinde Çınarçukuru adındaki yerde Limanda Madenci İva Anderya'nın Ocağı. Bu ocağın hangi tarihlerde işletildiği ve ne zamana kadar faaliyetini devam ettirdiği tespit edilememiştir (VD. 85: 252).

254 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkii dahilinde Çatalağızı'nda Koyungeçid yakasında Kabalçavuş Tarlası'nda Trabzınlu Ahmed Efendi'nin Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, 285 numaralı ocak kayıtları

üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 253).

255 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Koyungeçid yakasında Kabaşoğlu Tarlası'nda Trabzonlu Ahmed Efendi Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, **285** numaralı ocak kayıtları üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 254).

256 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı adındaki yerde Koyungeçid Dağı'nın poyraz tarafında Bolulu Heci Kalas Ocağı olup Trabzonlu Ahmed Efendi tarafından işletilen Ocak. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, **285** numaralı ocak kayıtları üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 255).

257 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Demircigünü Dağı'nda Körükçipoli adındaki yerde Trabzonlu Ahmed Efendi Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, **285** numaralı ocak kayıtları üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 256).

258 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Kantarcı Hasan'ın battal ocakları Ayıcıgökçelik Dağı tarafında Ihlamurluğa kadar Trabzonlu Ahmed Efendi Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, **285** numaralı ocak kayıtları üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 257).

259 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Akçam Dağı'nda Gelik Deresi'ne yakın Kerdeklilerin işledikleri yerde Trabzonlu Ahmed Efendi'nin Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, **285** numaralı ocak kayıtları üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 258).

260 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Koyungeçid Yakasında Taşaltı adındaki yerde Trabzonlu Ahmed Efendi Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, **285** numaralı ocak kayıtları üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 259).

261 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çatalağızı'nda Akçam deresinde Koyungeçid Yakası adındaki yerde Trabzonlu Ahmed Efendi Ocağı. Ahmed Efendi'nin bu ocağı, **285** numaralı ocak kayıtları üzerine verilen düzeltme ve açıklama gereğince Artin karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına satılıp devredilmiştir (8 Kasım 1893) (VD. 85: 260).

262 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Baştarla karşısında Soğuksubaşı'nda Derin Arkları adındaki yerde Laz Emin Ağa'nın Ocağı. 1904 yılında bu maden ocağı Laz Emin vereseleri Mustafa, Cemal ve kızları Emine ve Zülâl'in ellerindedir. Sonradan kapanmıştır (VD. 85: 261; MCSD. 98: 126).

263 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Kireçlik İskelesi'nde Kirenlik adındaki yerde Mustafa Bey oğlu Mehmed Ağa'nın Ocağı. Ne zaman faaliyete geçtiği tespit edilemeyen ocak 1889 yılında **263** eski **6** yeni numaralı ocak olarak Mustafa Bey oğlu Mehmed Ağa'nın elindedir. 1904'de Mustafa Bey oğlu Mehmed Ağa varisleri ellerinde bulunmaktadır (VD. 85: 262; MCSD. 72: 267; MCSD. 98: 82).

264 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Rüzgâzlımeşe adındaki yerde İstefan Boşko ve Ali Nuri'nin Ocağı. Bu ocak, Yorgi ve Rumbaki Efendilerin müştereken ellerinde bulunurken az zaman sonra tamamen Pancirî Bey'e devredilmiştir (25 Temmuz 1903) (VD. 85: 263).

265 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Dikenlik adındaki yerde Milo Hristo'nun Ocağı. **47** numarılı ocak, Milo Hristo'nun bu ocağına katılmıştır. Sonra da Güreü Pano'ya devredilmiştir (4 Temmuz 1898) (VD. 85: 46, 264).

266 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Bağlık'da Arabzade Şükrü ve Ereğlili Öleceoğlu Hasan ve emmisi oğlu Mehmed'in Ocağı. Dört hisse itibar edilen bu ocak kapanmıştır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 265).

267 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Kerpiçlik adındaki yerde Madenci Mustafa Çavuş'un Ocağı. Bu ocak, yarı yarıya Mustafa Çavuş ve İbrahim Efendi'nindir (25 Ekim 1896) (VD. 85: 266).

268 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Dörtdeğirmenler ile Üzülmez tarafında Madenci Yusuf Ağa'nın Büyükkılınç, İkincikılınç ve Üçüncükılınç damarları üzeri Ocağı. Bu ocak yarı yarıya Petro ve Pavlaki'nin ellerine geçmiştir (VD. 85: 267).

269 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Kerpiçlek'de Kayıkcıoğlu Tarlası adındaki yerde Yuvan ve Zağferanbolulu Mihal Kosti ve Şişmenoğlu Mehmed Ali Ocağı. Bu ocak Kartalî Bey ve Pancirî Efendilere geçmiştir (13 Eylül 1896) (VD. 85: 268).

270 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Acılık adındak yerde Coro veledi İspiro Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir(VD. 85: 269).

271 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Domuzini ile Gürgen İskelesi arasında Kasab Tarlası olarak bilinen yer arasında Kusab İsmail'in Ocağı. Bu ocak 30 parça hisse itibarıyle, 20 parçası Kasab İsmail Ağa'nın, 10 parçası Hüseyin Avni oğlu Mehmed Efendi'nin olduğu kayıtlara yazılmıştır (23 Ağustos 1898) (VD. 85: 270).

272 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Paskal adındaki yerde Madenci İsmail Bey ve Petko Cora Ocağı. 1889 yılında, İsmail Bey ve Petko elindedir. Daha sonra 40 parça hisse itibar olunarak, 20 parçası İsmail Bey'in, 15 parçası Cöbekzade Rıza Efendi'nin ve 5 parçası da Davulcuoğlu Hüseyin Çavuş'un olmuş (18 Mayıs 1893), sonra kapanmıştır (VD. 85: 271; MCSD. 72: 268).

273 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Üzülmez'de Kayaaltı adındaki yerde Halacyan Efendi'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 272).

274 NUMARALI OCAK: Amasra mevkiinde Tarlaağzı Soğuksu adındaki yerde Pandelaki'nin Ocağı. 1889 yılında Pandelaki'nin elinde bulunmaktadır. Bu ocak, yapılan alım satım işlemleri ile kısmen el değiştirmiş 32.5 parçası Pandelaki'nin, 20 parçası Cevahircizade Bodosaki'nin, 7.5 parçası Anastasyadi'nin olmuştur (5 Ocak 1898) (VD. 85: 273; MCSD.72: 275).

275 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Dağcı Ahmed Ağa'nın Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 274).

276 NUMARALI OCAK: Amasra'nın Tarlaağzı mevkiinde Subaşı adındaki yerde bulunan Madenci Hüseyin Efendi, Hasan Efendi, Heci Vasil oğlu Haralanbo ve Karadağlı Metro Boro'nun Ocağı. Ocak 60 parça hisse itibar edilerek, 20 parçası Ömer oğlu Ahmed'in 15 parçası Ölecekoğlu'nundur. Diğer hisselerin kimlere ait olduğu belirtilmemektedir (VD. 85: 275).

277 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Bağlık Köyü'nün alt ve üst tarafında umumi yollar hududu ile sınırlı Vasilaki Ocağı. Bu ocak kapanmıştır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 276).

278 NUMARALI OCAK: Alacaağzı'nın Kadıpınarı adındaki yerde Yusuf Onbaşı oğlu Mehmed Efendi ile Hüseyin Efendi zade Hasan Efendi'nin Ocağı. Ne zaman faaliyete geçtiği belirtilmeyen ocak, 1889 yılında Hasan Efendi ve Yusuf Onbaşı oğlu Mehmed Efendi ellerinde bulunmaktadır. Sonradan Hasan Efendi, Hasan Tahsin Efendi, Rıza Ağa ve Ali Efendi'nin olmuştur (17 Ekim 1892) (VD. 85: 277; MCSD. 72: 296).

279 NUMARALI OCAK: Zonguldak Mevkiinde İkincimakas'da Beykestanesi adındaki yerde Trabzonlu Ahmed Efendi ve ortaklarıyla Cevad Beyefendi ve Ahmed Ali Ağa'nın Ocağı. Bu ocak yarı yarıya olmak üzere Panciri Bey ve Kartali Efendi ellerine geçmiştir (13 Eylül 1896). 1904 mali yılı kayıtlarına göre Ereğli Şirketi Osmaniyesinin elinde bulunmaktadır (VD. 85: 278; MCSD. 98: 124).

280 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Acılık karşısında Çaydamarı adındaki yerde Karamanyan Kumpanyası, Cevad Bey, Yusuf Ağa'nın Ocağı. Bu ocak yarı yarıya olmak üzere Panciri Bey ve Kartali Efendi ellerine geçmiştir (13 Eylül 1896). 1904 mali yılı kayıtlarına göre Ereğli Şirketi Osmaniyesinin elindedir (VD. 85: 279; MCSD. 98: 125).

281 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Üçüncümakas üstünde Çınarlık Tarlası adındaki yerde Madenci Mustafa Çavuş'un Ocağı. Artin Karamanyan ve Aslı oğlu Kumpanyası, Mülazım Abdullah Bey, merhum Laz Emin Ağa vereselerinin ve Mustafa Çavuş'un elindedir (7 Kasım 1893). Daha sonra kapanmıştır (VD. 85: 280).

282 NUMARALI OCAK: Amasra mevkiinin Tarlaağzı'nda Kirazbey adıyla bilinen Bodosaki'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 281).

283 NUMARALI OCAK: Amasra mevkiinin Tarlaağzı'nda Kirazbey adıyla bilinen ocağın altında deniz kenarından yukarıki kiraz ağacına kadar hudud dahilinde Bodosaki'nin Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 282).

284 NUMARALI OCAK: 135 numaralı ocakta olan tasarruf hakkıyla yeni tezkiresinde yazılı hududu dahilinde yeniden Onsekizoğlu Mehmed Efendi'nin açtığı Ocak. Bu ocak Padişahın Serkurenası Hacıbey eline intikal etmiştir (19 Şubat 1901). 1904 mali yılı kayıtlarına göre Hacı Ali Bey'in elinde bulunmaktadır (VD. 85: 283; MCSD. 98: 101).

285 NUMARALI OCAK: Çatalağızı mevkiinde Karaoluk'dan Karacaaoğlu Pınarı altına kadar Hududlar ile sınırlı Küçük ve Büyük damarların imaline izinli Trabzonlu Ahmed Efendi'nin mutasarrıf olduğu Maden Kömürü Ocağı. Trabzonlu Ahmed Efendi bu ocak ile **246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260** ve **261** numaralar ile numaralı onbeş ocağı, bütün alet ve edevatı ile ve 25.000 lira bedel ile

Artin Karamanyan ve Aslı oğlu Bodos Efendi ve kumpanyasına satıp devretmiştir. Adı geçen kumpanya da bu ocakları Panciri Bey ve Kartali Efendilere 1.000.000 kuruş karşılığında satıp devretmiştir. Ocaklar, Panciri Bey ve Kartali Efendilere aralarında yarı yarıya pay sahibi olmak üzere geçmiştir (13 Eylül 1896) (VD. 85: 284). 1904 mali yılı kayıtlarına göre, Çatalağızı mevkiinde bulunan 285 numaralı maden kömürü ocağı oldukça yüksek düzeyli üretimi ile Fransız Ereğli Şirketi Osmaniyesinin elinde bulunmaktadır (MCSD. 98: 106).

286 NUMARALI OCAK: Çatalağızı mevkiinde Karadon'da izzetli efendinin [Ahmed Efendi] yeni açtığı Maden Kömürü Ocağı. Ne zaman üretime başladığı belirlenemeyen bu ocağı Ahmed Efendi, bütün alet ve edevatı ve sairesiyle beraber bedeli karşılığı 3 Ekim 1893 tarihli resmi işlemi ile Artin Karamanyan ve Aslı oğlu ve kumpanyasına devretmiştir (7 Kasım 1893) (VD. 85: 285).

287 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Ayuini adındaki yerde Şükrü Efendi'nin yeniden açtığı Kömür Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek üçtebir hissesi Şükrü Efendi elinde kalmış, diğer üçteiki hissesi aralarında düzenlenen mukavele gereği işletilmek üzere 2.000 kuruş masraf karşılığı tüccardan Cevahircioğlu Bodosaki'ye satılmıştır (11 Kasım 1892). 1904 mali yılı kayıtlarına göre Şükrü Efendi, Harafim ve ortaklarının ellerindedir (VD. 85: 286; MCSD. 98: 133).

288 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Çıradağ adıyla bilinen yerde Madenci Yusuf Ağa'nın Ocağı. Ocak 10 Ekim 1897 tarihinde Hristofor veledi Aleksandıros Efendi ellerine geçmiştir (VD. 85: 287).

289 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde İncirharmanı karşısında Madenci Cöbekzade Hacı Şakir Bey'in yeni açtığı Ocak. Bu ocağın bir tarafı Petro, bir tarafı mezarlık ve üst tarafı Heci Marko ocağı olup Taşbaca ve Domuzcu damarlarından ibarettir. Ocak 30 parça hisse itibar olunarak, 10 parçası Hacı Şakir Bey'in, 10 parçası Kadri ve diğer 10 parçası da Rıza Efendi'nin olmuştur (2 Eylül 1900) (VD. 85: 288).

290 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Bağlık Köyü'nde değirmen yanında madenci Vasilaki Kalfa'nın yeni açtığı Ocak. Hangi tarihlerde açıldığı tespit edilememiştir (VD. 85: 289). 1893 mali yılı kayıtlarında Mayıs ayına ait 140 kuruşluk varidattan vergi ödemesi bulunan ocağın bu borcu ancak 1321 (1905) mali yılında tahsil edilebilmiştir (MD. 208: 253).

291 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Üzülmez adındaki yerde Madenci Vasilaki Kalfa'nın açtığı Ocak. Hangi tarihlerde açıldığı ve ne durumda olduğu tespit edilememiştir (VD. 85: 290).

292 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde İkincimakas'ın karşısında Beykestanesi olarak bilinen yerde Madenci Ahmed Ali Ağa ve ortaklarının Ocağı. Bu ocak 5 parça hisse itibar edilerek iki hissesi Ahmed Ali Ağa'nın, bir hissesi Tüccar Pavlaki'nin, bir hissesi Edhem Ağa'nın ve bir hissesi damadı Mehmed Efendi'nindir. 1904 mali yılı kayıtlarına göre üretimi devam etmektedir (VD. 85: 291; MCSD. 98: 126).

293 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Köseağzı adındaki yerde Karamahmudzade Mahmud Bey Ocağı. Bu ocak 40 parça hisse itibar edilerek, 20 parçası Karamahmudzade Mahmud Bey'in ve 20 parçası Toma İstefan'ın iken İstefan, hissesini 5.000 kuruşa Mahmud Bey'e devretmiştir. Bundan sonra ocağın bütünü Mahmud Bey'in olmuştur (10 Ağustos 1892 (VD. 85: 292).

294 NUMARALI OCAK: Amasra mevkiinde Tarlaağzı adındaki yerde Kayabaşı'nda Madenci Marko Petro'nun Ocağı. Kapalıdır. Hangi tarihlerde işletildiği ve ne zaman kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 293).

295 NUMARALI OCAK: Zonguldak'da Acılık'da Madenci Pavlaki ve ortakları Ocağı. Bu ocak, 239 numaralı ocağa katılarak Şirket-i İnâmiye adı verilmiştir. Bu katılma işleminin ne zaman yapıldığı kayıtlarda yeralmamaktadır (VD. 85: 294).

296 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Çamlı adındaki yerde Karamahmudzade Halil Bey'in Ocağı. Ocak sınırları, Büyükdamar'ın 20 kulaç altında bir tarafı deniz kenarı, bir tarafı Balkayası'dır (VD. 85: 295).

297 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Hacı Memiş Ağa ve Marko Yuvan'ın Ocağı. Bu ocağın terkedilmiş duruma düştüğü Maden Nezaretince tespit edilerek, ruhsatı ibtal edilmiştir (VD. 85: 296).

298 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Karaçorak'da Madenci Yuvan veledi Pavli'nin Ocağı. Ocak, Madenci Ahmed İsmail ve Acente Hüseyin Efendi ocaklarının arasında, Taşbaca ve Domuzcu damarlarındadır. 120 parça hisse itibariyle Yuvan'ın iken, 80 parçası Yuvan Ağa'nın, 40 parçası Pavlaki'nin olmuştur (20 Mayıs 1901). 1904 mali yılı kayıtlarına göre orta kapasiteli üretimi ile Yuvan ve Pavlaki tarafından işletilmektedir (VD. 85: 297; MCSD. 98: 102).

299 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Hüseyinustaoğlu İliti adındaki yerde, Büyük ve Kesmeli damarlarda Pavlaki ve Vasil'in Ocağı. Ocak 40 parça hisse itibar olunarak, 10 parçası Pavlaki'nin, 10 parçası Vasil'in ve 10 parçası Atnaş Yorgiyadis'in ve 10 parçası Çavuş oğlu Petraki'nindir (22 Ağustos 1892). 1904 mali yılı kayıtlarına göre yüksek kapasite ile üretime devam etmektedir (VD. 85: 298; MCSD. 98: 125, 127).

300 NUMARALI OCAK: Kozlu Mevkiinde Ahmed Kapdan'ın Ocağı. Bu ocak Öküşne'nin Değirmenağzı İskelesi'nde bulunan Mağara karşısı ve Yahyaefendi Tarlası adındaki yerde Küçük, İbrahimoğlu ve Civelekoğlu Damarı'yla Büyük ve Küçükkılınç Damarı'ndadır (VD. 85: 299).

301 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Boyalık adındaki yerde Halacyan Parsih Efendi ile Mevâliden Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. 100 parça hisseden ibaret olan bu ocağın, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (18 Şubat 1898) (VD. 85: 300).

302 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Olukyanı adındaki yerde Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. 100 parça hisse itibar edilen bu ocağın, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 301).

303 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Çağlayık adındaki yerde Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 302).

304 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Karaağaç Deresi adındaki yerde Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 303).

305 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Değirmen Üzeri adındaki yerde Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 304).

306 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı'nda Oğazyeri adındaki yerde Halacyan Parsih Efendi ile Şakrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 305).

307 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Eskibaca adındaki yerde Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 306).

308 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Olukaltı yanındaki Ocak. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 307).

309 NUMARALI OCAK: Göbe Dağı mevkiinde Yeniharman altında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 308).

310 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Karaağaç Deresi üstünde Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 309).

311 NUMARALI OCAK: Göbi dağı mevkiinde Karaağaç Deresi üstünde tekrar Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 310).

312 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Sinekli'de Ahmed Onbaşı Tarlası'nda Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 311).

313 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Soğuksu altında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 312).

314 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Soğuksu altında tekrar Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 313).

315 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Soğuksu altında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 314).

316 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Dereyolu başında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 315).

317 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Dereyolu altında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 316).

318 NUMARALI OCAK: Göbi Dağında Dereyolu altında tekrar Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 317).

319 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Kuruköprü altında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 318).

320 NUMARALI OCAK: Göbi dağı mevkiinde Büyükağu yukarısında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 319).

321 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Büyükağu karşısında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 320).

322 NUMARALI OCAK:Göbi Dağı mevkiinde Büyükağu ortasında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 321).

323 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Büyükağu ortasında tekrar Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 322).

324 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Büyükağu aşağısında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi' nindir (VD. 85: 323).

325 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Koyungölü adındaki yerde Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin ve geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 324).

326 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Teflenli Dağı Burunu'nda Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. Haydon Deresi ile Teflenli ve diğen adı Kızılelma Deresi arasında bulunan 326 yeni numaradan 330 numaraya kadar açılan toplam beş aded maden kömürü ocaklarının Kızılelma Deresi'nin ikiye ayırdığı yerden diğer tarafa geçilmemek ve diğer taraflarının hududları Maden Nizamnamesi'nin şartları gereğince 450 metre hududa tabi bulunmak ve bu beş ocaktan başka ocak açılmamak üzere alınan 13 Eylül 1892 tarihli kefaletnamesi gereği işletme tezkiresi verilmiştir. Bu ocak 100 parça hisse itibar edilerek, 50 parçası Halacyan Parsih Efendi'nin, geri kalan 50 parçası da Mustafa Beyefendi'nindir (VD. 85: 325).

327 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Teflenli Dağı Burunu'nun yukarı tarafında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. 326 numaralı ocak üzerinde yazılı hudud içindedir (VD. 85: 326).

328 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Teflenli Dağı Burun'un ortasında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. 326 numaralı ocak üzerinde yazılı hudud içindedir (VD. 85: 327).

329 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Teflenli Dağı Burun'un ortasında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. 326 numaralı ocak üzerinde yazılı hudud içindedir (VD. 85: 328).

330 NUMARALI OCAK: Göbi Dağı mevkiinde Teflenli Dağı Burun'un ortasında Halacyan Parsih Efendi ile Şükrü Efendi ve Mustafa Bey'in Ocağı. 326 numaralı ocak üzerinde yazılı hudud içindedir (VD. 85: 329).

331, 332, 333, 334, 335, 336, 337 NUMARALI OCAKLAR [boş]:[25]

[25] 331-337 numaralı ocaklar, numara verildiği halde defter kayıtlarında boş gözükmektedir. Şükrü Efendi ve Parsih Halacyan Efendi'nin Maden İdaresine verdikleri 6 Mayıs 1892 tarihli dilekçelerinde, Göbi Dağı'nda önce 40, sonra da 23 olmak üzere 63 adet yeni ocak açacaklarını bildirerek işlem yapılmasını istemişlerdir. Bu numaralar sözkonusu madenciler için tahsis edilmiş ancak, bilinmeyen bir sebepten işlem yapılmayıp boş kalmıştır (MİKD. 6, 24 Nisan sene 1308/50, s. 8).

338 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Kelppınarı adındaki yerde Gerzelioğlu Rıza ve Hüseyin Efendi oğlu Tahsin ve Ali Efendilerin Ocağı. Hasan Efendi Damarı ve altı kulaç üzerinde Tekdamar, 70 kulaç üstünde Kesmeli Damar , onaltı kulaç üzerinde Ağuluboğaz'da Tekdamar'dadır (8 Ocak 1892) (VD. 85: 337).

339 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Kireçlik İskelesi'nde, Balıkcı Ahmed zade İsmail Bey'in Ocağı. Kireçlik İskelesi'nde derenin batı tarafında denize yakın yerde Suyabakan Damarı ile Kesmeli Damardadır. Suyabakan Raşid Efendi tarafından önceleri işlenip terkedilmiş olduğu anlaşılmış olduğundan Komisyon tarafından 1.000 kuruşa adıgeçene satılmıştır ve 19 Temmuz 1892 tarihli kefaletnamesi gereği ruhsat tezkiresi verilmiştir (VD. 85: 338).

340 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Oluk İskelesi yakınında Trabzonlu Ahmed Efendi ve Karamahmudzade Mustafa Bey Ocağı. Bu ocak 20 parça hisse itibar edilerek, 10 parçası Karamahmudzade Mustafa Bey'in, 10 parçası Osman Efendi'nin olduğuna dair verilen 22 Kasım 1893 tarihli kefaletnamesi gereği işletme tezkiresi verilmiştir. Daha sonra Ahmed Şakir ve Mustafa Cemal Bey Efendilere satılmıştır (14 Mart 1907). Kadı, Büyükkılınç, Kocayuvan, Ufakkılınç damarlarını içeren haritada gösterilen hudutlar dahilinde üretim yapmalarına izin verilmiştir (VD. 85: 339).

341 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Kurukirazlar, Gürgendüzü'nde Açma damarlarında Trabzonlu Salih ve Onsekizoğlu Mehmet ve Trabzonlu Ahmed Rasim Efendilerin Ocağı. Bu ocak, 40 parça itibar edilerek, 20 parçası Trabzonlu Salih Efendi, 10 parçası Onsekizoğlu Mehmet Efendi'nin, 10 parçası Trabzonlu Ahmed Rasim Efendi'nin olduğuna dair verilen 18 Ağustos 1892 tarihli kefaletname üzerine işletme tezkiresi verilmiştir (VD. 85: 340).

342 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiine Çataldere Akçabağlık'da Civelekoğlu damarında Madenci Ali Bey oğlu Süleyman Ağa'nın Ocağı. Bu ocak 40 parça itibar edilerek; 5 parçası Süleyman Ağa'nın, 7.5 parçası Süleyman Efendi'nin, 7.5 parçası Ahmed Faik Ağa'nın, 4'er parçadan 20 parçası Süleyman Ağa oğlu Hüseyin, Ahmed, Mustafa, Tahsin, Nazif Ağalarındır. Küçük, İbrahimoğlu, Civelekoğlu, Karaoğlu, Domuz damarlarında üretim yapmak, üzere verdikleri 19 Temmuz 1898 tarihli kefaletname ile üretime başlamışlardır (VD. 85: 341).

343 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Çataldere haricinde Karabayır altında Madenci Onsekizoğlu Mehmed Efendi'nin Ocağı. Bu ocak, 9 Eylül 1892 tarih ve 30 numaralı müracatla alınan 12 Ağustos 1892 tarihli arama tezkiresi sonucu bulunan kömürün ocağıdır. Kapalıdır (VD. 85: 342; MİKD. 6: 5).

344 NUMARALI OCAK: Zonguldak'da Acılık adındaki yerde Cevahircioğlu Bodosaki'nin Ocağı.

Bir tarafı Musaoğlu Arklanı, bir tarafı dağ uzantısı, bir tarafı Kılınç basamakları, bir tarafı dere ile sınırlıdır. Simyon oğlu Yorgi'nin 1 Eylül 1883 tarihli aramatezkiresiyle bulmuş olduğu üç damar kömürdür. Macar asıllı olan Simyon oğlu Yorgi işletecek ekonomik güce sahip olmamasından dolayı, bulduğu kömüre 5.000 kuruş kıymet takdir edilerek Bodosaki Efendiye satılmıştır. Kapalıdır (VD. 85: 343; MİKD. 6: 14, 33).

345 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Camtaş adındaki yerde Balıkcı Ahmed Ağa zade Hacı Mehmed Ali Ağa Ocağı. Dağcı Ahmed Ağa Damarının altında İkinci Küçük Damar'dadır. Bu ocak, 24 Mart 1892 tarihli arama müracaatına 14 Temmuz 1892 tarihinde verilen arama izin tezkiresi ile bulunan kömürün ocağıdır. Faaliyete geçiş tarihi belirtilmemiştir. Kapalıdır (VD. 85: 344; MİKD. 6: 1).

346 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Kireçlik'de Büyükdamar'da Hançerlizade İbrahim Efendi'nin Ocağı. Sınırları, Kurucadere'nin batı tarafında, iki tarafı Kurucadere, bir tarafı dağ zirvesi ve bir tarafı 450 metre yarı kutru geçmemek üzere arklan ile sınırlıdır. Ocak kapalıdır. Ne zaman açıldığı ve kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 345).

347 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Çataldere'ye yakın olan Ketentarlası'nın üstünde Abasızzade Hüsni Efendi'nin Ocağı. Sınırları, üç tarafı dere ve bir tarafı arklan ile sınırlı Civelekoğlu Damarı'ndadır. Kapalıdır. Ne zaman açıldığı ve kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 346).

348 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Gürcü Pano Efendi'nin İncirharmanı'nda yeniden açtığı Ocak. Gürcü Efendi oğlu Direktörü Viretos Efendi'nin, 232 numaralı ocağın 1200 metre hududu dahilinde, aynı damarı işletmek üzere 12 Mayıs 1892 tarihinde yapmış olduğu arama müracaatına verilen ruhsatla bulunan kömürün ocağı olup, 4 Mart 1893'de açılmıştır (VD. 85: 347; MİKD. 6: 2)

349 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Karaçorak'da Mevâliden Şükrü Efendi'nin arama tezkiresi ile bulunan kömüre yeni açtığı Ocak. Bu ocak, 16 Mart 1893 tarihinde, Zonguldak Yolu'nun sapağına tesadüf eden birinci arklanın doğu tarafındadır. Şükrü Efendi'nin 9 Aralık 1892 tarihli Papasdamarı'nda kömür nümûnesi aramak üzre tezkire talebi ile yaptığı müracaata verilen 13 Aralık 1892 tarihili tezkire ile bulunan kömürün ocağıdır. Kapalıdır (VD. 85: 348; MİKD. 6: 16).

350 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Soğuksu'da bulunan Kirenlik adındaki yerde Pavlaki, Nikola, Petraki ve Atnaş Yorgiyadis'in açtıkları Ocak. Ocakdaki Büyükdamar işlenmek ve ocak 30 parça hisse itibar edilmek üzere, 10 parçası Durmuş oğlu Pavlaki'nin, 10 Parçası Çakır Yuvan oğlu Nikola'nın, 5 parçası Çavuş oğlu Petraki'nin ve diğer 5 parçası da Atnaş Yorgiyadis'in olmak üzere 12 Mayıs 1893 tarihli kefaletname gereği işletme tezkiresi verilmiştir (VD. 85: 349).

351 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Gökgöl civarında Murad Panosyan ile Şinork Mihranyan'ın arama tezkiresiyle yeni açılan Ocak. Bu ocak, Panosyan imzasıyla 6 Mayıs 1892 tarihli kömür arama müracaat dilekçesine verilen 15 Temmuz 1892 tarihli arama izin tezkiresi ile bulunan iki kömür ocağından biridir. Ocağın damarı Kılınç Damarı olarak belirlenmiştir. Çataldere üzerinde bulunan kireç ocağının takriben 50 metre üzerindedir. Murad Panosyan ve Şinork'a yarı yarıya ortak olmak üzere işletme tezkiresi verilmiştir (26 Temmuz 1893) (VD. 85: 350; MİKD. 6: 3).

352 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Gökgöl'de Murad Panosyan ile Şinork Mihranyan'ın yeni açtığı Ocak. Bu ocak, Panosyan imzasıyla 6 Mayıs 1892 tarihinde verilen kömür arama müracaat dilekçesine sağlanan 15 Temmuz 1892 tarihli arama izin tezkiresi ile bulunan iki kömür madeni ocağından biridir. Ocak, Gökgöl ile Dereler çatısı ve Rat mevkilerinde ve derenin poyrazındadır. Yarı yarıya ortak olan Murad Panosyan ve Şinork Mihranyan'a 18 Temmuz 1893 tarihinde verdikleri kefaletname gereği işletme tezkiresi verilmiştir (VD. 85: 351; MİKD. 6: 3).

353 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiine bağlı Sifetler Köyü'nde Apik Efendi ile Bodosaki Efendi'nin açtığı Ocak. Bu ocağın 450 metre dahilinde müştereken imalat yapılmak üzere 10 Aralık 1893 tarihli kefaletnameleri gereği işletme tezkiresi verilmiştir (VD. 85: 352)

354 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Büyükgeçid Yolu'nun Kilimli yüzünde Madenci Yusuf Ağa'nın Ocağı. İstepan Topcuyan Efendi ocağının içerdiği iki damarın altındaki Küçük Damarı işlemek üzere açılmıştır. Bu ocak, muhtemelen Madenci Petro Krakoviç'in 15 Ekim 1896 tarihli arama müracaatına verilen ruhsatla bulunan kömürün ocağıdır (VD. 85: 353; MİKD. 6: 42).

355 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Kireçlik adındaki yerde Hazinecizade Nidai Bey ile Kanburoğlu Halil Ağa'nın yeni açtıkları Ocak. Sınırları, bir tarafı Kireçlik, bir tarafı Kadıpınarı, bir tarafı deniz kenarı ve bir tarafı da Ballık Tarlası ile sınırlıdır. Ereğli Redif Kaymakamı oğlu Nidâi Bey ve Kanburoğlu Halil Ağa imzası ile verilen 10 Ekim 1893 tarihli arama izin talebi dilekçesine verilen izin sonucu bulunan kömürün ocağıdır (VD. 85: 354; MİKD. 6: 23).

356 NUMARALI OCAK: Kozlu'da mezarlık karşısında Osmanlı Devleti tebasından Lefteri kızı Despine ile Dükkâncı Hasan Efendi ve Kahveci Hacı Süleyman Ağa'nın açtıkları Ocak. Ocak, demiryolu üzerinde bulunan Petro'nun ocağının Lukice Damarı'ndan ayrılmış damar üzerindedir. Osmanlı Devleti tebasından Lefteri Kızı Despine, Dükkâncı Hasan Efendi ile Kahveci Hacı Süleyman Ağa'nındır. 27 Nisan 1894 tarihinde işletme ruhsatı verilmiştir (VD. 85: 355).

357 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Çataldere'de Bodosaki Efendi'nin açtığı Ocak. Ocak, Çataldere'nin kıble şubesi bartı kenarında ve miri tozları karşılarında bulunan Çoraklaryanı adındaki yerde, Büyük, Küçük ve Kesmeli damarları içine almaktadır. Kapalıdır. Ne zaman açıldığı ve kapandığı tespit edilememiştir (VD. 85: 356).

358 NUMARALI OCAK: Karamahmudzade Kadri Bey'in oğlu Hafız Halid Efendi'nin yeni açtığı Ocak. Alacaağzı'nda Karaoğlan Değirmeni yukarı tarafında ve Keşkek Köyü Dağı adındaki yerde, tarafları Bağırgan, batak, dere ve penlik hududuyla sınırlı yerdedir (VD. 85: 357).

359 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinin Ağatarlası üstünde Kayaaltı adındaki yerde yeni açılmış Ocak. Acılık Deresi'nde bulunan Dörtdeğirmen'in gündoğuşu tarafında bulunan ocak 40 parça hisse itibar edilerek, 20 parçası Rumelili Mehmed Ali Pehlivan'ın, 10 parçası Dereköy ahalisinden Hasan Çavuş'un ve diğer 10 parçası Ereğlili Kaltakoğlu Raşid'indir. Rumelili Mehmed Ali Pehlivan'ın 5 Şubat 1894 tarihinde, kömür arama talebi ile verdiği dilekçesine verilen izinle bulunan kömürün ocağıdır (VD. 85: 358; MİKD. 6: 24).

360 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Arpatarlası adındaki yerde bulunan müteveffa Heci Marko'nun metrük damarlarından Küçükdamar'ın elli kuruş fiyat ile Madenci Cöbekzade Hacı Şakir Bey'e verilmesi ile açılan Ocak. Bu ocak, Hacı Şâkir Bey'in 9 Kasım 1894 tarihli Küçük Damar'ı imal talebiyle verdiği dilekçeye sağlanan izin tezkiresiyle açılmış bir ocaktır (VD. 85: 359; MİKD. 6: 29).

361 NUMARALI OCAK: Madenci Ali Bekir oğlu Süleyman Ağa'nın oğlu Molla Hüseyin'in Kozlu mevkiinde Karabayır'da Küçük ve Kılınç Damarı Ocağı.

Bu ocak, Madenci Ali Bey oğlu Molla Hüseyin'in 22 Aralık 1894 tarihini taşıyan, Kozlu mevkiinin Karaboya adındaki mahallinde kömür nümûnesi arayacağına dair verdiği dilekçe ile sağlanan 28 Şubat 1895 tarihli arama tezkiresiyle yapılan arana sonucu bulunmuş kömürün ocağıdır. 27 Ekim 1895 tarihinde işletme izni verilmiştir (VD. 85: 360; MİKD. 6: 29).

362 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Ahmet Ali Ağa oğlu Ali Efendi ve ortaklarının Ocağı.

Bu ocak, Madenci Ahmed Ali Ağa'nın 8 Haziran 1894 tarihli dilekçe ile Zonguldak'da Eski Bağlık'ta kömür aramak üzere istediği ruhsata verilen 28 Eylül 1894 tarihli arama izin tezkiresi sonucu bulunan kömürün ocağıdır. Damarları; İstefan, Büyükmakine, Domuzcu, Taşbaca, Acente, Milopro, Sulu, Acılık, Çay damarlarıdır (VD. 85: 361; MİKD. 6: 28).

363 NUMARALI OCAK: Amasra'da Matbaacı Mehmet Emin Efendi'nin Ocağı.

Kastamonu Vilayeti dahilinde Amasra Nahiyesi'nin doğu tarafında Ortaköy Divanı'nda bulunan Kalaycı Köyü'ndedir (VD. 85: 362).

364 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Madenci Halil Bey'in açtığı Ocak.

Ocak, Söğütdibi'nde, bir tarafı Dağcı Ahmet Ağa'nın Kılınç ocağı, bir tarafı Teflenli olarak bilinen yerde dir. Bu ocak muhtemelen, Alacaağzı'nda Dağcı Ahmed Ağa'nın metrûk değirmeni civârında nümûne aramak üzere 24 Haziran 1893 tarihinde, Bodosaki ile Karamahmudzade Halil Bey'in verdikleri dilekçeye verilen ruhsatla bulunan kömürün ocağıdır (VD. 85: 363; MİKD. 6: 24).

365 NUMARALI OCAK: Bu numara ile Panciri Bey ve Kartali Efendi'nin Ocağı.

Ocak, yarı yarıya olmak üzere Panciri Bey ve Kartali Efendi adlı iki ortağa verilmiştir (17 Mart 1897) (VD. 85: 364).

366 NUMARALI OCAK: Alacaağzı'nda Matbaacı Mehmet Emin Efendi'nin Ocağı.

Bu ocağın açılışı ve sonrası hakkında bir bilgi yoktur (VD. 85: 365).

367 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Kireçlik İskelesi'nde Kirenlik adındaki yerde Ereğlili Molla Halil oğlu Ahmet Ağa'nın açtığı Ocak.

Bu ocak, Molla Halil oğlu Ahmed'in 30 Aralık 1892 tarihinde Alacaağzı mevkiinde Kireçlik'de Fırıncık Deresi'nde maden kömürü aramak üzere verdiği dilekçesine sağlanan 8 Nisan 1894 tarihli arama izin ile bulunan kömürün ocağıdır (VD. 85: 366; MİKD. 6: 17).

368 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Ketentarlası adındaki yerde Baldırdüzü'nde Heci İskender oğlu Sava Ağa'nın yeni açtığı Ocak.

Bu ocak, Heci İskender oğlu Sava'nın 25 Eylül 1897 tarihli, dilekçesine verilen arama izniyle bulunan kömürün ocağıdır (VD. 85: 367; MİKD. 6: 54).

369 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Asma mevkiindeki Madenci Durmuş oğlu Pavlaki Efendi'nin açmış olduğu Ocak.

Asma'nın gündoğusu şubesinin en yüksek noktasından ayrılan son iki büyük arklanların arasında mahfuz, adı geçen şube istikametine bakan ve Üzülmez Dağı üzerinden olan bir dağ sağrısının orta altındadır. Damarları; Büyük, Kesmeli, Domuzcu ve Taşbaca'dır (VD. 85: 368).

370 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Zonguldak Yolu'nun alt tarafında İncivez'de bulunan Murat Şaban elinde kalan Murat Ocağı.

Bu ocak 40 parça itibar edilerek, 10 parçası Murat Şaban Ağa'nın, 10 parçası Serkiz Efendi Rakıcıyan'ın ve 10 parçası Yuan Efendi'nin. 5'erden 10 parçası da Ereğlili Musa ve İbrahim Efendilerin olmuştur (VD. 85: 369).

371 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Matbaacı Hacı Emin Bey Ocağı.

Matbaacı Hacı Emin Bey'e demiryol hattında ocak açmasına dair verilen tezkire ile açılmıştır (VD. 85: 370).

372 NUMARALI OCAK: Madenci Karamahmudzade Halil Bey, İsmail Efendi ve Karamanyan Aram Efendi'nin Ocağı.

Alacaağzı mevkiinde 4 Kasım 1897 tarihli arama tezkiresi ile bulunmuştur. Ocak yüz parça itibar edilerek; 37.5 parçası Karamahmudzade Halil Bey'in ve 37.5 parçası Süleyman Efendi'nin ve 25 parçası Karamanyan Aram Efendi'nin (26 Haziran 1898) iken ihale şartları, tezkirenin verilmesinden itibaren 18 ay geçtiği halde icra edilmediğinden hükmü fesholmuş sayıldığı gibi, işletme izin tezkiresi ipital edilmiştir (11 Aralık 1899) (VD. 85: 371).

373 NUMARALI OCAK: Hilmi Beyefendi ile Tüccardan Aram Halacyan Efendi Ocağı.

Mevkiini ve şartalrını gösterir tezkire suretinin *Defter-i atik*'de kayıtlı olduğu belirtildiği halde böyle bir defter bulunamadı (VD. 85: 372).

374 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde Pavlaki, Petro, Ahmed Ali Ağa ve Süleyman zade Süleyman Efendi Ocağı.

Bu ocak 80 parça hisse itibar edilerek, 55 parçası yarıyarıya olmak üzere Pavlaki ile Petro'nun, geriye kalan 25 parçası da yarı yarıya Ahmed Ali Ağa ile Hacı Süleyman zade Süleyman Efendi'nin ellerinde bulunmaktadır (20 Ağustos 1898) (VD. 85: 373).

375 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Karaboya adındaki yerde Karaoğlu Açması'nda Madenci Gerzeli Hasan Ağa, Yuvan Efendi, Ömer Ağa, Hacı Süleyman zade Süleyman Efendi, Faik Efendi ve Edhem Ağa Ocağı. Bu ocak 60 parça itibar edilerek 10 parçası Hasan Ağa'nın, 10 parçası Yuvan Efendi'nin, 10 parçası Ömer Ağa'nın, 15 parçası Süleyman Efendi'nin, 5 parçası Faik Efendi'nin, 5 parçası Ethem Ağa'nın ve 5 parçası Karaoğlu Emin'indir (21 Ağustos 1900). 1904 mali yılı kayıtlarına göre Gerzeli Hasan Ağa, Yuvan, Kahveci Ömer ve ortaklarının ellerinde bulunmaktadır (VD. 85: 374; MCSD. 98: 106).

376 NUMARALI OCAK: [Boş] Bu ocak hakkında bilgi bulunamamıştır (VD. 85: 375).

377 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Teflenli arasında deniz kenarında Dağcı Ahmed Ağa'nın oğlu İsmail ve Baba Ahmed oğlu Mehmed Efendi'nin Ocağı. Dağcı Ahmed Ağa'nın oğlu İsmail Efendi ve Baba Ahmed oğlu Mehmed Efendi, 40 parça hisse itibar edilen ocağa yarı yarıya ortaktırlar(2 Nisan 1900) (VD. 85: 376).

378 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkinde Arpatarlası'nda Nepani Ocağı. Bu ocak Nepani'ye ait idi. Nepani Efendi, 350 adet Osmanlı Altını karşılığında Cöbekzade Rıza Bey'e satıı (9 Temmuz 1902). Yarı yarıya ortak olan Rıza Bey ile Musa oğlu Mehmet Ağa ellerinde bulunmaktadır (20 Temmuz 1902) (VD. 85: 377).

379 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Kılınç ocakları karşısında 9 numaralı Tenekeci Vasil'den metrük, müzayede ile Hüsni Efendi'ye geçen Ocak. 27 Kasım 1892'de mazbatası tanzim edilerek faaliyete geçirilmiştir (VD. 85: 378; MİKD. 6: 10).

380 NUMARALI OCAK: Kozlu Mevkinde Metro İlidi[26] adındaki yerde Hasan Ağa ve biraderi Ali Efendi Ocağı. Bu ocak yarı yarıya olmak üzere Hasan Ağa ile biraderi Ali Efendi'nin ellerinde bulunmaktadır (27 Haziran 1898) (VD. 85: 379).

381 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Arpatarlası adandaki yerde Madenci Cöbekzade Rıza Bey Ocağı. 25 Ekim 1897 tarihinden sonra açılmıştır. Ocağın tamamı Rıza Bey'in elinde bulunmaktadır (VD. 85: 380; MİKD. 6: 56).

382 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Çataldere'de ve İhsaniye karşısında İstefan Yorgiyadis Ocağı. Bu ocak 40 parça itibar edilerek 20 parçası Abasızzade Hüsni Efendi'nin ve 20 parçası İstefan Yorgiyadis'in ellerinde bulunmaktadır (23 Haziran 1900) (VD. 85: 381).

383 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Çakmakkaya ve Kasapderesi ile sınırlı yerde Gerzeli Hasan Ağa Ocağı. Madenci Gerzeli Hasan Ağa'nın 15 Eylül 1898 tarihli kömür aramak üzere izin talep eden dilekçesine verilen izin tezkiresi ile bulunan kömürün ocağıdır. Ocağın tamamı Hasan Ağa'nın elinde bulunmaktadır (3 Temmuz 1900) (VD. 85: 382; MİKD. 6: 67).

384 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde İslam Kabristanı üzerinde Hacı Memiş Ocağı. Hacı Memiş bu ocağı teferruatıyla beraber 100 adet Osmanlı Lirası bedel karşılığında Ragıb Bey oğulları Abid ve Şakir Beylere satmıştır. Ocak yarı yarıya olmak üzere bunların elinde bulunmaktadır (10 Nisan 1901) (VD. 85: 383).

385 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Abid Bey'in geniş hududları dahilindeki Ocakları. 24 Ocak 1900 tarihinde verilen işletme tezkiresi ile faaliyete geşmiştir (VD. 85: 384).

386 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Mustafa Süreyya Bey'in işlettiği Kömür Madeni Ocağı. Bu ocağın tamamı Süreyya Bey'in elinde iken, 25 Mart 1902 tarihli işlem gereği 10.000 kuruş bedel karşılığı idare tarafından, İstanbul'da Rumeli Hisarı'nda Başmakcı Şecaaddin Mahallesinde otuzbeş numaralı sahilhanede oturan Hatice Cenan Hanım'a satılmıştır (13 Nisan 1902) (VD. 85: 385).

387 NUMARALI OCAK: Zonguldak mevkiinde inşa olunan askeri kışla karşısında Panciri Beyefendi'ye terk olunan geniş arazi dahilindeki Ocak. Ocak hakkında geniş bilginin *Defter-i atik*'de olduğu kayıtlarda belirtilmektedir. Fakat böyle bir defter bulunamamıştır (VD. 85: 386).

388 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Tuzla'da Kayaaltı adındaki yerde Madenci Yuvan ve Sudri Ağaların müştereken Kömür Madeni Ocağı. Yuvan ve Sudri Ağaların ellerinde bulunmaktadır (12 Ağustos 1901) (VD. 85: 387).

389 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Sarıcazade Mehmed Abid Bey'e ihale olunan geniş hududlar dahilindeki Ocaklar. 14 Mart 1907'de üretime geçmiştir (VD. 85: 388).

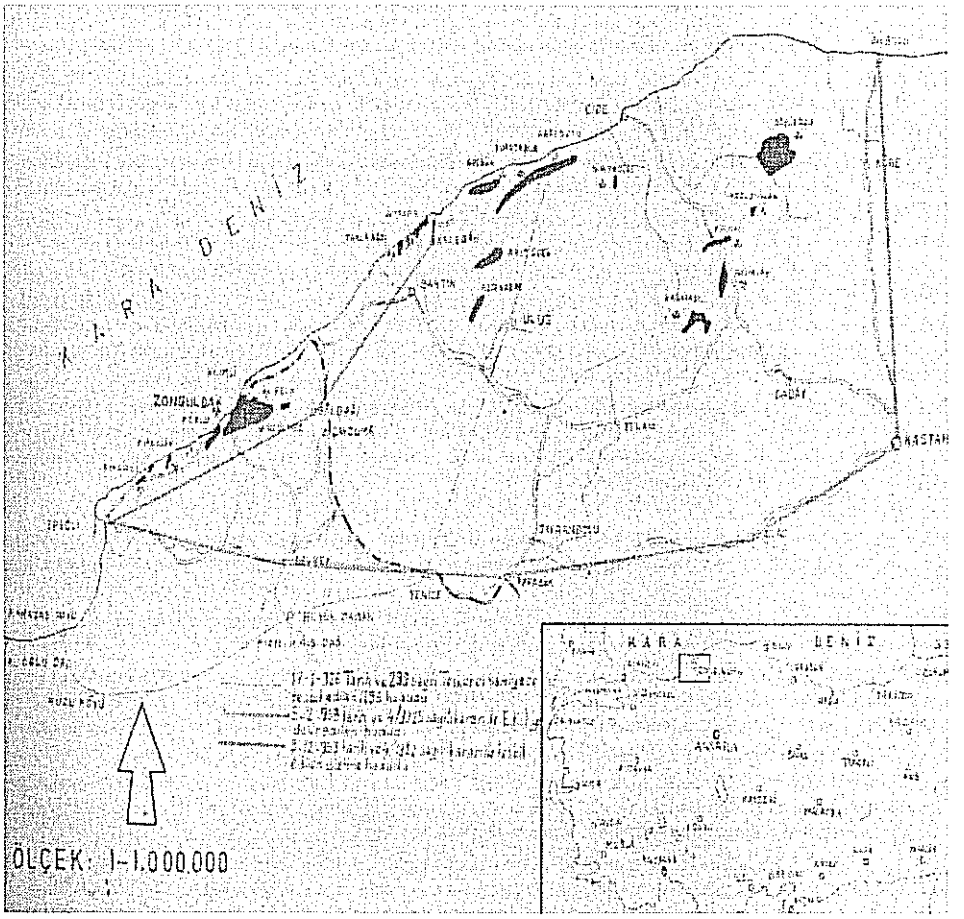
[26] İlid: Ormandan açılan arazi, açma (mahalli dil).

390 NUMARALI OCAK: Kilimli mevkiinde Panciri Bey'e ihale olunan geniş hudud dahilindeki Ocaklar. Bu ocaklarla ilgili tafsilatın *Defter'i atik*'de yazılı olduğu belirtilmektedir (VD. 85: 389).

391 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde İstefan Yorgiyadis, Eftim ve Fatih Efendilerin Kömür Ocağı. Bu ocak muhtemelen, Abasızzâde Fatih Efendi tarafından 14 Eylül 1896 tarihinde Kozlu mevkiinin İncivez adındaki mahallinde Oluklusu'da yeni bir kömür ocağı açmak için arama yapmak üzere verdiği dilekçeye sağlanan arama ruhsatı sonucu bulunan kömürün ocağıdır (VD. 85: 90; MİKD. 6: 41).

392 NUMARALI OCAK: Kozlu mevkiinde Şaban zade Hasan Efendi Ocağı. Bu ocak muhtemelen 20 Temmuz 1898 tarihinde Madenci müteveffa Hacıbey zade Fevzi ve Şaban oğlu Hasan Efendiler tarafından Kozlu mevkiinde Taşkesen arkasında Çullualtı adındaki mahalde Büyük Kılıç ile üzerindeki Küçük damarlarda Maden kömürü aramak üzere ruhsat talab eden dilekçelerine verilen izin sonucu bulunan kömürün ocağıdır (VD. 85: 391; MİKD. 6: 66).

393 NUMARALI OCAK: Alacaağzı mevkiinde Hamidiye Hicaz Demiryolu menfaatine olarak terk olunan geniş arazideki Kömür Ocakları. 3 Nisan 1904 tarihli irade-i seniyye ile Hamidiye Hicaz Demiryolu Komisyonu adına tahsis edilen arazi sınırları içindedir (VD. 85: 392).

Ereğli Kömür Madeni Havzası'nın çeşitli tarihlerde belirlenmiş sınırları. Bu madenlerinden yalnızca kırmızı çizgi ile Karadeniz kıyı şeridi arasında kalan madenler Ereğli Kömür Madenleri adı altında idare edilmiş ve işletilmiştir.